Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1906-11-18

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 3 3

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9045

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Α' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (ΚΥΠΡΟΥ) 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1906 ΑΡΙΘ. 33

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2 | Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΙΝΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΙΝΑΣ Ο ΑΓΩΝ

Ἀνειλικρινὴς καὶ ὑστερόβουλος, ἵνα μὴ εἴπωμεν κακόηθης, ἐνεργεῖται ἀπό τινος δημοσιογραφικὴ ἐκστρατεία πρὸς ἀποπλάνησιν τῆς κοινῆς γνώμης, διαστροφὴν τῶν γεγονότων, σύγχυσιν τῶν εὐθυνῶν καὶ πρὸς συκοφαντίαν καὶ διαβολὴν τοῦ ἀγῶνος, ὃν ἀπὸ ἑξαετίας ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀγωνίζεται ~~ἐρρωμένως καὶ~~ πατριωτικῶς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας του, ὑπὲρ τῶν τοπικῶν συμφερόντων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀκοιμήτων ἐθνικῶν πόθων του.

Ἐπὶ ἔτη μακρὰ μετὰ τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν ἐπεκράτησεν ἐν τῇ νήσῳ πολιτικὴ αὐτόχρημα προδοτική, ὡς ἐπιδιώκουσα κομματικὰ μόνον καὶ προσωπικὰ ὠφελήματα, θύουσα δὲ εἰς ταῦτα τά τε γενικὰ συμφέροντα τοῦ τόπου καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη αὐτοῦ. Τὸ πολιτικὸν τοῦτο παρελθὸν εἶνε πολὺ τρόσφατον ὥστε νὰ παραμένῃ ἐντετυπωμένον ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ νὰ φρίττῃ οὗτος ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει του. Διὰ τῶν ἀρχιεπισκοπικῶν καὶ τῶν ἐπακολουθησασῶν εἰς αὐτὰς βουλευτικῶν ἐκλογῶν τὸ πολιτικὸν ἐκεῖνο παρελθὸν κατεδικάσθη παν-ηγυρικῶς κα ἀνεκκλήτως μετὰ σφοδρὸν καὶ πείσμονα ἀγῶνα, καθιερωθὴ δὲ ἡ ἐθνικὴ πολιτική, ἧς τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα πρόκεινται εἰς τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν εἰλικρινῆ μελέτην τοῦ κοινοῦ.

Ὁ τύπος τῆς μειονοψηφίας πρὸ τοῦ ἐπιβλητικοῦ παραστήματος τῶν πραγμάτων ἀπέμεινεν ἐνεὸς καὶ οὐδεμίαν ἐτόλμησε νὰ ἐκφράσῃ μομφὴν κατ' αὐτῆς τηρήσας ἄλυτον σιγὴν περὶ τῶν ἐπραγμένων, ὧν ὁ ἔλεγχος ἔδει νὰ γένηται ἀνηλεὴς κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν νέων ἐκλογῶν, ὅτε τοῦ πολιτικοῦ ἐκείνου παρελθόντος οἱ ζημιουργοὶ ἠξίωσαν ν' ἀμφισβητήσωσι πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς ἀντιπροσώπους τὰς ἐν τῷ νομοθετικῷ ἕδρας αὐτῶν. Ἡ δημοσιογραφία τῆς μειονοψηφίας καὶ τότε ἐσίγησε, καὶ ἡ προεκλογικὴ ἐνέργεια ἐγένετο ὑπ' αὐτῆς κατὰ γνώστους παλαιοὺς τρόπους καὶ μεθόδους.

Ἐγένετο ἀπόπειρα ὅπως παρεμπλανηθῇ ἡ κοινὴ γνώμη καὶ ἐμπνευσθῇ πρὸς τὸν λαὸν ἡ ἀπογοήτευσις καὶ ἡ ἀδιαφορία, ἵνα ἐκ συναρπαγῆς ὑποκλαπῇ ἡ ψῆφος εὐαρίθμων ἐκλογέων, ὡς τοῦτο ἐγίνετο ἐν τῷ παρελθόντι. Κατὰ δυστυχίαν τῆς μειονοτητος καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου, ὁ λαὸς οὗτος δὲν ἀπεπλανήθη οὔτε ἀπεκοιμήθη ὑπὸ τῶν δολερῶν καὶ ὑστεροβούλων βαυκαλημάτων. Ὅτε εἶδεν ἀπειλουμένους σκαιῶς καὶ θρασέως τοὺς καρποὺς τοσούτων εἰρηνικῶν ἀγώνων του ἐξηγέρθη ὡς εἷς ἄνθρωπος καὶ ἐπάταξε καυστικώτατα κατὰ κόρρης. Ἐν τῇ ἐκλογικῇ περιφερείᾳ Λευκωσίας—Κυρηνείας, ὅπου τοῦ ἐλεεινοῦ ταρελθόντος οἱ ἐκπρόσωποι διέθετον τὰς πλείστας δυνάμεις των ὑλικὰς καὶ ἠθικάς ὑπέστησαν πανωλεθρίαν, ἐν δὲ τῇ τῆς Λάρνακος Ἀμμοχώστῳ τρεῖς νέοι ὅλως καὶ οὐδὲν ἄλλως διαθέτοντες μέσον εἰμὴ τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν, τὴν φιλοπατρίαν των καὶ τὴν ὀξυκόρυξιν τοῦ ἐθνικοῦ προγράμματος ὑπὲρ τῆς ~~κατισχύσεως~~ τοῦ ὁποίου ἐζήτησαν τὰς λαϊκὰς ψήφους, ἔλαβον ὑπερδιπλασίας τοιαύτας ἐνῷ οἱ ἀντίπαλοί των ἀρχαῖοι καὶ γνωστοὶ πολιτευτοὶ πλεῖστα διαθέτοντες μέσα, ἀπεδοκιμάσθησαν παρὰ τοῦ λαοῦ διὰ τὴν πολιτείαν αὐτῶν. Ἐν τῇ ἐκλογικῇ περιφερείᾳ Λεμησσοῦ—Πάφου ἐπέτυχε μέχρι τινὸς ἡ τακτικὴ τῆς παραπλανήσεως τῆς κοινῆς γνώμης διὰ τῆς λυκοφιλίας καὶ τῆς λαθραίας ὑπονομεύσεως τοῦ πολιτικοῦ ἐδάφους τῶν ἐθνικῶν ὑποψηφίων, ἐν ᾧ χρόνῳ μάλιστα ὁ εἷς τούτων εἰργάζετο ἰδίαις δαπάναις λίαν ἐπιτυχῶς καὶ ἀξιεπαίνως ὑπὲρ τῶν παγκυπρίων συμφερόντων, καὶ ἀκριβῶς τοῦτον ὑπεσκέλισεν ἡ μειονοψηφία ἐπωφεληθεῖσα τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, ἣν διέβαλλε παρὰ τοῖς ἁπλουστέροις, καὶ παρὰ πάντα τὰ θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα μεσα μόλις ἠδυνήθη αὕτη νὰ κερδήσῃ μίαν ἕδραν διὰ πλειονοψηφίας ἑκατὸ μόνον ψήφων.

Μετὰ τοιοῦτον θρίαμβον τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς, τίς εὐσυνείδητος ὁπωσδήποτε θὰ ἐτόλμα ν' ἀμφισβητήσῃ καὶ ἀποδώσῃ αὐτὸν εἰς μέσα ἔκνομα καὶ ἔκτροπα προσβάλλοντα καιρίως τὴν τιμὴν καὶ τὸν ἐθνικὸν αὐτὸν χαρακτῆρα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ; Φυσικὸν καὶ δίκαιον καὶ συμφέρον ἦτο μετὰ τοσοῦτον λαμπρὰ ἀποτελέσματα ν' ἀποδοθῇ ἡ γαλήνη καὶ ἠρεμία εἰς τὸν λαόν, ἡ ἡσυχία καὶ ἄνεσις εἰς τοὺς νέους ἀντιπροσώπους αὐτοῦ ἵνα ἐπιδοθῶσιν ἀπερίσπαστοι εἰς τὴν μελέτην τῶν μᾶλλον κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου καὶ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας ἐν συνεργασίᾳ εἰλικρινεῖ καὶ πατριωτικῇ μετὰ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ.

Ἀντὶ τούτων ὅμως ὁ λαὸς οὗτος συκοφαντεῖται καὶ διαβάλλεται πρὸς τοὺς κρατοῦντας κατὰ τρόπον πρωτοφανῆ καὶ καπηλικώτατα καθυβρίζεται ὑπὸ ἑλληνοφώνου ἐφημερίτος γροφούσης χυδαϊστὶ τάδε περὶ τῶν προ φάτων ἐκλογῶν: «Καὶ ἐνῷ ὅλοι μας ἀνιξεραίτως ἐπήραμεν ἢ ἐδώσαμεν παράδες, ὅλοι μας ἐπιέσαμεν ἢ ἐπιέσθημεν, ὅλοι μας ἐκερράσαμεν ἢ ἐκερράσθημεν, ὅλοι τώρα θὰ ξαναδώσωμεν ἢ θὰ ξαναπάρωμεν; θὰ ξαναπιέσωμεν ἢ θὰ ξαναπιεσθῶμεν, θὰ ξανακερράσωμεν ἢ θὰ ξαναποιμεν διὰ νὰ μαρτυρηθῇ καὶ ν' ἀποφασισθῇ ἀπὸ τὸν Ἄγγλον κύνωφα, ὄχι ἡμεῖς, οἱ ἄλλοι ἔδωσαν, ὄχι ἡμεῖς οἱ ἄλλοι ἔπιασαν, ὄχι ἡμεῖς οἱ ἄλλοι ἔπιαν.» (Ἴδε «Ἀλήθεια» Δεκεμβρίου 10 Νοεμβρίου 1906).

Ἰδοὺ πόσον ἀνοικείως καὶ χυδαίως ἐξευτελίζεται κατὰ πρόσωπον ἑαυτοῦ ὁ λαὸς τῆς Κύπρου διότι ἠθέλησε νὰ ἐξασκήσῃ δικαίωμα του πολιτικὸν ἵνα ἐπιβραβεύσῃ πολιτείαν δεδοκιμασμένην ὡς ἀκραιφνῶς ἐθνικὴν νὰ καταδικάσῃ δὲ παρελθὸν ἀπαίσιον καὶ καθόλου ἁμαρτωλόν. Ἐὰν ὑπάρχῃ κραιπάλη καὶ παραζάλη, αὗται πάντως κατέχουσι τὴν κακόνουν κεφαλὴν τοῦ γράφοντος τοιαῦτα, καὶ ὅσα ἄλλα ὑβριστικὰ καὶ σκοφαντικὰ καταγγέλλει κατὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, δυνατὸν νὰ ἐγένοντο ἐν τῷ στενῷ κύκλῳ τῆς ἐλεεινῆς προσωπικότητός του. Ὁ Κυπριακὸς λαὸς νήφων καὶ νουνεχὴς καὶ ἐν ἐπιγνώσει τῶν εὐθυνῶν του πρός τε τὴν ἰδίαν καὶ τὴν καθόλου πατρίδα προσῆλθεν εἰς τὰς κάλπας καὶ ἐπεβράβευσε τὴν γονιμωτάτην εἰς γενναίους λόγους καὶ γενναῖα ἔργα ἐθνικὴν πολιτικήν.

Ἐξαιρετικῶς ἀναφέρομεν τὸ ταλαίπωρον αὐτὸ λεμησσιανὸν φύλλον, διότι αὐτὸ σήμερον διερμηνεύει κυρίως ~~τὰς ἀκέψεις~~ καὶ τὰ διανοήματα τῆς συντετριμμένης κομματικῆς ὁμάδος καὶ ἐξυπηρετεῖ τὰ σχέδια αὐτῆς. Ἐθεώρει τὸ πρότινος ὡς συντασσόμενον μετὰ τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς, καίτοι οἱ πορακολουθοῦντες τὰ κατ' αὐτὸ ἐγίνωσκον ἤδη εἰς τίνων περιῆλθε χεῖρας καὶ ὑπό τινας ὑρίστατο ἄλλοθεν ἐπιδράσεις, διὰ τὴν ἀμαθίαν, τὴν μέχρι ἠλιθιότητος κουφότητα καὶ τὴν ἀγραμματοσύνην τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου αὐτῆς. Ἐνόμισαν ὅτι ἀπὸ τῶν στηλῶν τοιούτου φύλλου ἐκθέτοντες τὰς κατὰ τοῦ λαοῦ ὕβρεις καὶ συκοφαντίας καὶ διαβολὰς κατὰ τοῦ ~~ἐθνικοῦ~~ ἀγῶνος αὐτοῦ θὰ ὑπεβιβάζοντο οὕτω τὸν ἀγῶνα καὶ τοὺς ἀντιπάλους αὐτῶν εἰς ὁ ἵστανται αὐτοὶ ἔσχατος. Ὑβρίζουσιν ἀμφοτέρους τοὺς Μητροπολίτας ἐν τῷ τόπῳ ἵνα, ὡς νομίζουσιν, ἀποστρέψῃ ὁ λαὸς ἀπ' ἀμφοτέρων τὸ πρόσωπον, καὶ ἀπαλλαγῶσι τοῦ φοβεροῦ εἰς αὐτοὺς Ἐριάλτου, τοῦ Ἁγ. Κιτίου. Ποδοπατοῦσι τὸν Μητροπολίτην, ὃν διέσυραν τοσοῦτον χρόνον πρὸς ἰδίους σκοποὺς κομματικοὺς καὶ προσωπικούς, ἵνα συγχύλισωσι καὶ τὸν ἕτερον Μητροπολίτην, οὗτινος ἡ παγκύπριος δημοτικότης καὶ ὁ σεβασμὸς ἐπικάθηται ὡς ἡ Αἴτνα ἐπὶ τῶν στέρνων τοῦ τέρατος Τυφῶνος.

Κατακεδικασμένοι αὐτοὶ καὶ συντετριμμένοι ὑπὸ τὸ βαρὺ πέλμα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ σπαίρουσιν ὡς ἰοβόλοι ὄφεις καὶ ζητοῦσι νὰ δήξωσι τὴν πτέρναν του, ἥτις τοὺς συμπνίγει, καὶ βάλλουσι μετὰ συριγμοῦ ἀπεχθοῦς τὸ δηλητήριον αὐτῶν ὑπὸ μορφὴν χυδαίων καὶ συκοφαντικῶν κατ' αὐτοῦ ὕβρεων. Ἠττηθέντες ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων ζητοῦσι ν' ἀφαιρέσωσιν αὐτοῖς τὸ τίμιον γέρας τῆς λαμπρᾶς νίκης ἐκχυδαΐζοντες καὶ ταπεινοῦντες καὶ ἐξευτελίζοντες τὸν ἐθνικὸν ἐν Κύπρῳ ἀγῶνα, ὃν θέλουσι νὰ παρα[illegible] εἰς τὰ ὄμματα τῶν κρατούντων καὶ τοῦ κόσμου ὅλου ὡς ταπεινὴν καὶ χυδαίαν προσωπικὴν καὶ κομματικὴν ἔριν· μάτην οἱ Ἄγγλοι κυβερνῆται ἐχαρακτήρισαν αὐτὸν ὡς ἀγῶνα ἐθνικὸν καὶ τὸ Πανελλήνιον ἐπεκρότησε καὶ διελάλησε μετ' ἀγαλλιάσεως τὴν Κυπριακὴν φιλοπατρίαν Ἡσυχεῖτε Βρεττανοὶ ἄρχοντες καὶ ὑμεῖς Πανέλληνες μὴ πλανᾶσθε! ὁ Κυπριακὸς αὐτὸς λαὸς, ὃν ὑπελάβετε ὅτι ἐμπνέεται ὑπὸ ὑψηλῶν καὶ εὐγενῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν εἶναι συρφετὸς ἀνδραπόδων ἔστις κατὰ πᾶσαν ἐκλογὴν βουλευτικὴν ἀνεξαιρέτως, παίρνει καὶ δίδει παράδες, πιέζεται καὶ πιέζει, κερνᾷ καὶ πίνει καὶ πίνει μάλιστα μέχρι κραιπάλης!

Ἡ διαβολὴ αὕτη καὶ συκοφαντία κατ' τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἐγχαλκεύθη καὶ ἄλλοτε ἀλλὰ παρὰ ξένων, οἵτινες ὅμως πλειότερον τῶν ἰθαγενῶν ἐσεβάσθησαν τὴν τιμήν του καίτοι κατεδίκασαν τὴν ψῆφόν του. Ἡ συκοφαντία καὶ ἡ διαβολὴ κατὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ πρὸς τοὺς κρατοῦντας δὲν εἶνε τι νέον, διότι χρονολογεῖται ἀφ' ἧς ὁ λαὸς οὗτος ἠξιώθη ἀπεριαλύπτως ἐκδηλῶν τὸ ἐθνικὸν φρόνημά του. Ἐπεισόδιον ἐν μικρῷ τέως κύκλῳ γνωστὸν ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ ἑβδομαδιαίᾳ ἀττικῇ ἐφημερίδι «Ἑλληνισμὸς» τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1906 μεταξὺ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου Λάρνακος κ. Χαϊκραφτ καὶ τοῦ κ. Φ. Ζαννέτου Προέδρου τότε τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου «Ζήνων» ἐν Λάρνακι. Τὸ ἐπεισόδιον ἐκθέτει ὡς ἑξῆς ὁ κ. Φ. Ζαννέτος:

«Ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῶσιν ἐν Λάρνακι τὰ Δ'. Παγκύπρια (1900). Κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἀγώνων ἐγεννήθη ἀτόπως καθ' ἡμᾶς καὶ τότε καὶ τώρα τὸ ζήτημα τοῦ ἂν ἔπρεπε νὰ ὑψωθῇ ἐν τῷ Σταδίῳ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Ἀγώνων καὶ ἡ Ἀγγλικὴ σημαία ἢ ὄχι.....

.....

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀνήγαγεν ἡ Κυβέρνησις εἰς διπλωματικὴν περιωπὴν καὶ συνεπείᾳ διαβημάτων τῆς ἐν Ἀθήναις ἀγγλικῆς Πρεσβείας μετετέθη ἀπρόμως καὶ πρὶν τῶν ἀγώνων ὁ τότε τῆς Ἑλλάδος Πρόξενος μακαρίτης Γ. Φιλήμων.....

.....

«Οἱ Ἄγγλοι ὑπάλληλοι ἐκ τοῦ φανεροῦ ἠγωνίζοντο ν' ἀναιρεθῇ, εἰ δυνατὸν, ἡ κατὰ τῆς σημαίας ληφθεῖσα ἀπόφασις, ἐν ᾧ χρόνῳ ἐπίσημοι ἐδίδοντο διαταγαὶ εἰς πάντας τοὺς ὑπαλλήλους ν' ἀπόσχωσι τῶν Ἀγώνων. Μίαν λοιπὸν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ πρόεδρος τῶν Παγκυπρίων λαμβάνει πρόσκλησιν συνεντεύξεως παρὰ τοῦ Ἄγγλου προέδρου δικαστοῦ Λάρνακος. Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δὲ τῆς ἑπομένης ἡμέρας ὥραν εὑρέθησαν ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τῆς Λέσχης ὁ πρόεδρος δικαστὴς, ὁ ἀστυνόμος καὶ ὁ πρόεδρος τῶν Ἀγώνων. Ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ὑπῆρχε μικρὰ τράπεζα, ἐφ' ἧς ἔκειτο μέγα βιβλίον. Λαμβάνει τὸν λόγον ὁ ζητήσας τὴν συνέντευξιν, ἐνῷ ταυτοχρόνως ἤνοιγε τὸ βιβλίον, ἐπὶ τῶν διαφόρων τοῦ ὁποίου σελίδων ὑπῆρχον προσκεκολλημένα ἔντυπα τεμάχια ἐφημερίδων μετὰ χειρογράφων κάτωθεν ὑποσημειώσεων, καὶ λέγει, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν ἀγώνων: «Βλέπετε τὰ διάφορα αὐτὰ ἔντυπα τεμάχια; ἐν αὐτοῖς εἶνε αἱ διάφοροι ὁμιλίαι σας. Διὰ πάντων τούτων φαίνεται, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἔχει μορφωμένην πεποίθησιν, ὅτι ἂν δὲν εἶσθε ὁ ἀρχηγὸς, πάντως ὅμως εἶσθε σπουδαῖος παράγων τῆς ἐν Κύπρῳ ὑφισταμένης **Πανελληνιστικῆς Προπαγάνδας**, ἧς μυστικὸς σκοπὸς εἶνε ἡ διὰ τῆς προσηλυτίσεως τοῦ λαοῦ εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἰδέας καὶ τοῦ φανατισμοῦ αὐτοῦ εἰς ταύτας νὰ ἐπέλθῃ βιαία ἀνατροπὴ τοῦ καθεστῶτος.»

.....

Ὁ πρόεδρος τῶν ἀγώνων ἀπήντησε τοιάδε: «Ἐὰν ὑπῆρχεν ἐν Κύπρῳ Ἑλληνικὴ Προπαγάνδα, σᾶς βεβαιῶ, ὅτι θὰ εἶχον τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι ἐκ τῶν πρώτων μελῶν αὐτῆς. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν θὰ ἐδίσταζον, προκαλούμενος, νὰ τὸ εἴπω ὄχι πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον τῆς Βασιλίσσης ὑμῶν. Καὶ λέγω ταῦτα διὰ νὰ γυμνώσω ἐμαυτὸν πάσης ὑποκριτικότητος, ὥστε νὰ ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ γείνω πιστευτὸς εἰς ὅ,τι ἐφεξῆς θὰ εἴπω. Λοιπὸν τοιαύτη μυστικὴ προπαγάνδα οὔτε ὑπῆρξεν, οὔτε σκέψις ποτὲ κἂν ἔγεινε περὶ τοιούτου τινός. Καὶ τὸ πρᾶγμα εἶνε ἁπλούστατον νὰ τὸ ἐννοήσητε· εἶνε διότι οὐδεὶς ἀπολύτως ὑπάρχει λόγος τῆς ὑπάρξεώς της. Οἱ Κύπριοι, χάρις βεβαίως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν διοίκησιν, ἔχομεν πλῆρες καὶ ἀπόλυτον τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίᾳ συζητεῖν καὶ ἐκφράζεσθαι ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ζητημάτων. Τίς ἡ ἀνάγκη ἑπομένως μυστικῆς Ἑταιρείας; Οἱ Κύπριοι εἰμεθα ἑλληνικώτεροι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μάλιστα ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς, ὅστις ἔχει ἀκραιφνέστατα τὰ ἐθνικὰ αὐτοῦ αἰσθήματα.

«Ποῦ ἄρα ἡ ἀνάγκη τοῦ προσηλυτισμοῦ; Ὡς πρὸς τὸν δῆθεν σκοπὸν τῆς βιαίας ἀνατροπῆς τοῦ καθεστῶτος, ὑποθέτω, ὅτι θὰ μᾶς ἀναγνωρίζητε, ἔχοντας τὸν κοινὸν νοῦν. Καὶ λοιπὸν εἶνε δυνατὸν νὰ φανταστῶμεν ὅτι οἱ μικροσκοπικοὶ ἡμεῖς θὰ δυνηθῶμεν ποτε νὰ ἐπιβάλωμεν βίαν εἰς τὸν ἀγγλικὸν κολοσσόν; Ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ἔχομεν συναίσθησιν τῆς ἀπολύτου τούτης ἀδυναμίας μας εἶνε, ὅτι πάντοτε ζητοῦμεν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀποκατάστασιν δι' ὑμῶν τῶν ἰδίων, μὴ βασιζόμενοι ἢ εἰς τὰ ἀγαθὰ φρονήματα τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους.

«Τὸ ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἐν Κύπρῳ το αὐτὴ προπαγάνδα δύναμαι ν' ἀποδείξω καὶ δι' ἄλλου τρόπου σκέψεως.

.....

Ὁ κ. δικαστὴς ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ πρὸς τὸν συζητητήν του, ὅτι τὰ πράγματα ὡς ἐκτίθενται, εἶνε τόσον πειστικὰ, ὥστε θὰ ἐπείθετο καὶ αὐτὸς ὁλοσχερῶς, ὅτι οὕτως ἔχουσιν, ἂν δὲν ὑπῆρχον ἀποδείξεις περὶ τοῦ ἐναντίου. Ἐρωτηθεὶς δὲ περὶ τῶν ἀποδείξεων εἶπεν, **ὅτι αὗται ἐστηρίζοντο εἰς προσωπικὰς μαρτυρίας δύο τάξεων μαρτύρων, τῶν μὲν ἀνεξαρτήτων εἰς τὸ ζήτημα ἀνθρώπων, μὴ Ἑλλήνων, τῶν δὲ Ἑλλήνων, συνεργαζομένων μὲν μετὰ τῶν συμπατριωτῶν**

των, ἀλλὰ μυστικὰ κοινωνούντων τὰ διαπραττόμενα τῇ Κυβερνήσει».

Ὁ πρόεδρος τῶν Παγκυπρίων τότε ἀπαντᾷ: «Κύριε πρόεδρε διὰ πάντα ἄλλον ἢ διὰ δικαστὴν ἐπετρέπετο νὰ βασισθῇ ἐπὶ τοιούτων μαρτυριῶν· διότι οἱ μὲν ἀνεξάρτητοι λεγόμενοι, ἀφ' ἧς στιγμῆς λαμβάνουσι μέρος καὶ καταδίδουσι τὰς μυστικὰς πράξεις τῶν Κυπρίων, παύουσι τοῦ νὰ εἶνε καὶ θεωρῶνται ἀνεξάρτητοι, ὡς πρὸς δὲ τοὺς συμπολίτας μας, οἵτινες συνεργάζονται, ὡς λέγετε, μεθ' ἡμῶν, ἵνα κρατῶσιν ἐνήμερον τῶν ἐνεργειῶν μας τὴν Κυβέρνησιν, οὗτοι δὲν δύνανται νὰ εἶνε ἢ ἁπλούστατα **προδόται**· ἀλλ' οὐδὲν ἀναξιοπιστότερον προδότου».

Λίαν ἐπικαίρως ἐπαναλαμβάνονται δημοσίᾳ αἱ ἀποκαλύψεις αὗται, αἵτινες, ἄλλως τε, εἶχον γνωσθῇ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας τοῦ ἐπεισοδίου, παρέχουσαι δὲ εἰς ἡμᾶς εὔλογον ἀφορμὴν ν' ἀναγράψωμεν ἕτερον ἐπεισόδιον ὁμοίας περίπου φύσεως ἐν Λευκωσίᾳ τῷ 1901. Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας ἐπρόκειτο νὰ διδαχθῇ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Θεάτρου Παπαδοπούλου ἐθνικὸν πρωτότυπον δρᾶμα **"Αἱ παραμοναὶ τῆς Ἐπαναστάσεως»**, ποιηθὲν ὑπὸ Ν. Καταλάνου, ὁ αὐτὸς δὲ θὰ ὡμίλει ἐν τῷ Θεάτρῳ περὶ τῆς **«Κοσμοϊστορικῆς σημασίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως»**. Ἡ Κυβέρνησις εἶχεν εἰδοποιηθῇ παρὰ χριστιανοῦ ἐκ Λευκωσίας, ἑνὸς τῶν παραγόντων τῆς μειονοψηφίας, ὅτι τὸ δρᾶμα ἦτο ἐπαναστατικὸν κατὰ τῶν καθεστώτων ὡς καὶ ὁ ἀπαγγελθησόμενος πανηγυρικός. Ἐντούτοις ὅλα ταῦτα θὰ ἐγίνοντο ἐν Θεάτρῳ ἔχοντι ἀναπεπταμένας τὰς πύλας εἰς πάντα θεατὴν πληρώνοντα τὸ ὡρισμένον τίμημα εἰσόδου. Ἡ Κυβέρνησις, ὅμως, τότε ἐθεώρησεν ἄξιον τοῦ κόπου νὰ διατάξῃ ἔντιμον ὑπάλληλον ἵνα μεταβῇ τὴν ἑσπέραν καὶ παρακολουθήσῃ τὰ γενησόμενα, νὰ ἐκθέσῃ δὲ ταῦτα πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν Λευκωσίας. Ἀρνηθέντος τούτου νὰ ἐκτελέσῃ ἔργον κατασκόπου, ἀπεστάλη ξένος ἀστυνομικὸς ἐπόπτης μετ' ἄλλου ἀλλοεθνοῦς ὡσαύτως ὑπαλλήλου, οἵτινες ἐγένοντο εὐπρόσδεκτοι παρὰ τῆς κοσμητείας τοῦ Θεάτρου καὶ παρηκολούθησαν τὰ γενόμενα. Ὅτε τὴν ἐπιοῦσαν οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἐξέθηκαν ἐγγράφως ὅσα εἶδον καὶ ἤκουσαν, καὶ ἐπειδὴ οὐδὲν ὑπῆρχεν ἐν τῇ ἐκθέσει ἐπιλήψιμον, ἡ Κυβέρνησις ἐδυσπίστει τοσοῦτον, ὥστε ἐζήτησε παρὰ τῶν ἐν λόγῳ ὑπαλλήλων προφορικὰς ἐξηγήσεις, αἵτινες ἐπεβεβαίωσαν τὰ γραφέντα. Τὸ ὄνομα τοῦ χριστιανοῦ ἰθαγενοῦς Λευκωσιάτου ἀναφέρεται ἐν ἐπισήμῳ ἐγγράφῳ περιελθόντι καὶ εὑρισκομένῳ εἰς χεῖρας τοῦ βουλευτοῦ κ. Θ. Θεοδότου, ἀποκαλύπτει δὲ τοῦτο ἐπαρκῶς εἰς τίνας τάξεις ὑπάρχουσιν οἱ Κύπριοι ἐκεῖνοι, οἵτινες κατήγγελλον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ψευδῆ ὅλως καὶ συκοφαντικῶς ἀνύπαρκτον Ἑλληνικὴν προπαγάνδαν πρὸς βιαίαν ἀνατροπὴν τῶν καθεστώτων. Διὰ τοιούτων ψευδῶν καὶ προδοτικῶν διαβολῶν πρὸς σκοποὺς κομματικοὺς καὶ προσωπικοὺς ἐσυκοφαντήθησαν διακεκριμένα ἐν Κύπρῳ πρόσωπα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν ἔλαβεν αὐτὰ ὑπὸ σημείωσιν ἵνα μηδέποτε.... παρασημοφορηθῶσιν (!)· οἱ συκοφαντήσαντες τὸν Ἅγ. Κιτίου ὡς Μασσῶνον, αὐτοὶ κατήγγειλαν αὐτὸν καὶ ὡς ἀρχηγὸν δῆθεν **Πανελληνιστικῆς προπαγάνδας** (sic).

Σήμερον δὲ ἄνθρωποι ἀπονενοημένοι περιυβρίζουσι συλλήβδην τὸν Κυπριακὸν λαὸν σύμπαντα ὡς **ἐξαγοραζόμενον καὶ μεθυσκόμενον καὶ κραιπαλῶντα** καὶ ἀντὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν τελοῦντα ὄργια καὶ Σατουρνάλια ἐπαίσχυντα. (!) Καὶ διατὶ πάντα ταῦτα; ἵνα συγκαλύψωσι τοὺς κυρίους καὶ μόνους ὑπευθύνους τῆς ἐνεστώσης ἀξιοθρηνήτου καταστάσεως. Ἄνθρωποι μόλις εἰς τοὺς δακτύλους τῶν δύο χειρῶν μετρούμενοι ἐν Κύπρῳ, ἐναντίον τῆς λαμπρῶς καὶ ἀλλεπαλλήλως ἐκδηλωθείσης γνώμης τοῦ λαοῦ ἀξιοῦσιν αὐτοὶ νὰ διαθέτωσι κατὰ τὸ ἴδιον συμφέρον τὰ τῆς Ἐκκλησίας, νὰ ποιῶνται δὲ τὴν χειρίστην χρῆσιν τῶν ὑψίστων πολιτικῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ.

Κατὰ τῶν ὑπευθύνων τούτων πρέπει νὰ ἐπιπέσῃ ἅπαν τὸ βάρος καὶ ἡ δύναμις τῆς ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως τοῦ λαοῦ, καὶ κατ' ἐκείνων οἵτινες ἐν ἐπιγνώσει ἢ ἐξ ἀγνοίας καὶ ἀμαθίας ἢ ἠλιθιότητος ἐξυπηρέτουσι τὰ ἀσεβῆ καὶ σατανικὰ σχέδια καὶ διαβήματά των.

Ἡ συκοφαντία καὶ ἡ διαβολὴ κατὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ πολλάκις προέβαλον τὸ εἰδεχθὲς πρόσωπον αὐτῶν εἴτε ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἄμβωνος εἴτε ἀπὸ πολιτικῶν θέσεων καὶ ἐφημερίδων, ἀλλ' ὑπὸ τὴν εἰδεχθεστάτην καὶ βλακωδεστάτην προβάλλουσι σήμερον μορφὴν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ξεμωραμένης καὶ ἠλιθίας λεμησσιανῆς «Ἀληθείας».

Εἶνε βεβαίως ἀνάξιον τοσούτου λόγου καὶ ἐν θέσει τοιαύτῃ τὸ ἀκατονόμαστον τοῦτο φύλλον, ἀλλὰ σήμερον δι' αὐτοῦ οἱ ὑπεύθυνοι πειρῶνται ν' ἀποπλανήσωσι τὸ Κυπριακὸν Κοινὸν, ὅπερ δικαίως ἀπεδοκίμασεν αὐτὸ καὶ ὡς ρυπαρὸν ράκος ἔρριψε κατὰ πρόσωπον τῶν φανερῶν καὶ ἀποκρύφων συντακτῶν αὐτοῦ.

ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ.

Τὰ ἐν Λεμησσῷ γενόμενα κατ' αὐτὰς διαβήματα πρὸς συμβιβασμὸν, καίτοι δὲν κατέληξαν εἰς αὐτὸν κατέδειξαν ὅμως τὴν τελείαν ὡριμότητα τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος πρὸς λύσιν αὐτοῦ συμφώνως τῇ ψήφῳ καὶ τῇ γνώμῃ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Πρὸς συμβιβαστικὴν λύσιν τοῦ βουλευτικοῦ ζητήματος προέτειναν οἱ τὴν πλειονοψηφίαν ἀντιπροσωπεύοντες ἐν Λεμησσῷ ἵνα γένηται δεκτὴ ἡ ἀρχὴ ὅπως παρακληθῶσι τὰ Πατριαρχεῖα τῶν Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ν' ἀποστείλωσιν Ἐξάρχους εἰς Κύπρον μετὰ τῆς καθωρισμένης δικαιοδοσίας νὰ ἐκδικάσωσιν ἀνεκκλήτως τὰς προσληθησομένας τυχὸν ἐνστάσεις κατὰ τῶν νέων ἐνεργηθησομένων ἐκλογῶν πρὸς ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἀπὸ κοινοῦ νὰ γένωνται εἰλικρινεῖς καὶ σύντονοι ἐνέργειαι πρὸς ταχίστην ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

Ἔγγραφον, ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα συντεταγμένον ὑπεγράφη παρὰ τοῦ σεβαστοῦ Σχολάρχου κ. Ἀνδρ. Δ. Θεμιστοκλέους καὶ παρὰ πολλῶν ἐγκρίτων μελῶν τῆς μειονότητος, ὧν τινες ἀπεριφράστως ἐδήλωσαν ὅτι δὲν θὰ ἐδίσταζον ἐκλεγόμενοι ὡς ἐκλέκτορες ἀντιπρόσωποι νὰ ἐκλέξωσι τὸν Ἅγ. Κιτίου Ἀρχιεπίσκοπον, ἐπιθυμοῦντες σφοδρῶς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐταξίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ παρὰ τῷ λαῷ. Ὁ κ. Σπ. Ἀραούζος καίτοι δὲν διαφωνεῖ κατ' ἀρχὴν πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ συμβιβασμοῦ, ὡς ἐδήλωσεν, ἀναγκάζεται, ὡς εἶπε, νὰ μὴ ὑπογράψῃ αὐτοὺς κωλυόμενος ὑπὸ κομματικῶν δεσμῶν καὶ ὑποχρεώσεων καὶ ἵνα μὴ κατακριθῇ ἔτι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς βουλευτικῆς ἕδρας του ἐπρόδωκε τοὺς κομματικοὺς φίλους του. Σημειωτέον, ἐντούτοις, ὅτι οἱ μᾶλλον σημαίνοντες τῶν κομματικῶν φίλων τοῦ κ. Ἀραούζου ὑπέγραψαν τὸ ἔγγραφον, πλὴν ἑνὸς ὅστις ἐπειθανάγκασε καὶ τινα ἄλλον ν' ἀνακαλέσῃ τὴν δοθεῖσαν ἤδη ὑπογραφήν του, ἀναπαριστῶν οὕτω πιστότατα γνωστὴν σκηνὴν ἀθανάτου κωμῳδίας τοῦ Μολλιέρου.

Ὡς θετικὸν ἀποτέλεσμα τῶν διαβημάτων τούτων προκύπτει, ὅτι ἡ γνώμη περὶ ἀναρρήσεως τοῦ Ἁγ. Κιτίου εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον ἐπιδοκιμάζεται γενικῶς ἐν τῇ νήσῳ, προσκρούουσα μόνον εἰς κομματικοὺς καὶ προσωπικοὺς ὑπολογισμοὺς εὐαρίθμων ἀνθρώπων, οὓς πᾶς τις δύναται ἤδη νὰ γνωρίζῃ τίνες εἶναι καὶ ποῦ τῆς νήσου ὑπάρχουσιν. Ὅσα ἄρα γράφονται ἀπό τινος ἐν τῇ λεμησσιανῇ «Ἀλήθεια» περὶ τῆς ἀξίας καὶ τῆς σχέσεως τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος πρὸς τὸ πολιτικὸν καὶ ἐθνικὸν ἐν τῇ νήσῳ ζήτημα καὶ περὶ **ξυλίνου** Ἀρχιεπισκόπου, διερμηνεύουσι τὴν γνώμην καὶ τὰ σχέδια τῶν ἀδιαλλάκτων προσωπικῶν καὶ κομματικῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἁγ. Κιτίου, ὧν ὁ ἀριθμὸς κατεδείχθη ἀσήμαντος μετὰ τὰ ἐν Λεμησσῷ τελευταῖα γεγονότα, καὶ ἡ ἐπίδρασις καὶ ἐπιρροὴ αὐτῶν ἀναξία λόγου παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ, ὡς ἀπέδειξεν ἡ ὑπέρογκος πλειονοψηφία τῆς ἐθνικῆς μερίδος.

Ἐὰν οἱ ἐπικείμενοι δικαστικοὶ ἀγῶνες κατοπλήξωσιν, ὡς δὲν ἀπευχόμεθα, εἰς τὴν προσκλησιν τοῦ λαοῦ πρὸς νέας ἐκλογὰς, θὰ ἔχωσιν αὗται ὡς ἀποτέλεσμα παμψηφίαν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς λύσεως τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος διὰ τοῦ Ἁγ. Κιτίου.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ σήμερον, ὡς δὲν ἠγνόουν ἄλλοτε ἥ τε «Φωνὴ τῆς Κύπρου» καὶ ἡ «Ἀλήθεια» τί ἐζήτουν ἄλλοτε καὶ τί ζητοῦσι σήμερον οἱ 2—3 **δημοκόποι** οἵτινες, ἀποδοκιμασθέντες σφοδρῶς παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ ἀποβαλόντες τὸ δημοκοπικὸν ἔδαφος ἐφ' οὗ ἐστήριζον τέως τὰ ἀσταθῆ βήματά των, προσφεύγουσιν εἰς μέσα δι' ὧν ριζοκινδυνεύουσι τὰς μικρὰς πολιτικὰς ἐλευθερίας τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, καὶ μετ' αὐτῶν ἀπελπίζονται νὰ ματαιώσωσιν ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῶν τὰς τόσον αἰσίως ὑποφωσκούσας ἐλπίδας περὶ σημαντικῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῆς νήσου ὑπὸ τὴν ξενοκρατίαν, μέχρι τῆς ἀνατολῆς τῆς περιποθήτου ἐθνικῆς διὰ τὴν νῆσον ἡμέρας.

Τὸ πρῶτον πείραμα πρὸς ἀποτελμάτωσιν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος ἐπέτυχε καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου περιέστη εἰς πρωτοφανῆ ποσάλυσιν καὶ ἀπουσύνθεσιν, ἐξ ὧν αὐτοὶ μόνοι ἀρύονται πασίγνωστα ὠφελήματα. Αἱ πολιτικαὶ ἐλευθερίαι τοῦ λαοῦ ἀπέβησαν τὰ μάλιστα ἐπικίνδυνοι κατὰ τῶν κομματικῶν καὶ προσωπικῶν ὑπολογισμῶν τούτων, διότι οὐ μόνον ἀπέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς ἀλλὰ καὶ τείνουσι ραγδαίως νὰ ἀνορθώσωσι τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ παρὰ τῷ λαῷ ἀγαστὴ ὁμόνοια, ἀγάπη καὶ συνεργασία ὑπὲρ τῆς ὑλικῆς εὐημερίας καὶ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεώς του. Ὅπως ἠρημώθη ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ ἀπὸ κέντρον καὶ ὁρμητηρίου θρησκευτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ἀπέβη ὅ, τι εἶνε σήμερον, οὕτω καὶ τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον, ἐπειδὴ μετὰ τοσοῦτον χρόνον πολυνομίας καὶ κακονομίας, ἐφάνη ὅτι δύναται νὰ γένηται προξενον πολλῶν ἀγαθῶν εἰς τὸν τόπον, συμφέρον καὶ ἀναγκαῖον εὕρον ὅπως ματαιώσωσι, καθόσον ἂν δυνηθῶσι, τὴν ὁμαλὴν καὶ εὔτακτον καὶ κοινωφελῆ λειτουργίαν του.

Τὰ ζητήματα ἤδη τίθενται καθαρὰ καὶ σαφῆ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ· 2—3 **δημοκόποι** μέγιστον συμφέρον ἔχουσιν ἵνα ἡ Ἐκκλησία διατελῇ ἐν παραλύσει καὶ αἱ μεγάλαι ἱεραὶ πρόσοδοι πρὸς πάντα ἄλλον νὰ διατίθενται ἢ πρὸς ἱερὸν καὶ κοινωφελῆ σκοπόν.

Τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον πρέπει νὰ κλείσῃ, νὰ καταπνιγῇ τοῦ λαοῦ ἡ φωνή, ν' ἀφαιρεθῶσι τὰ πολιτικά του δικαιώματα, ἀφοῦ παρασταθῇ οὗτος πρὸς τοὺς κρατοῦντας ὡς συρφετὸς ἀνάξιος πάσης πολιτικῆς καὶ προσωπικῆς ἐλευθερίας, διότι ὅλοι ἐν Κύπρῳ, κατ' αὐτοὺς, **πληρώνουν καὶ πληρώνονται, ἐξαγοράζουν καὶ ἐξαγοράζονται, πιέζουν καὶ πιέζονται, μεθύσκουν καὶ μεθύσκονται,** καὶ καθόλου ὁ λαὸς οὗτος ἀποτελεῖ πανδημόνιον λιθύκων ἀνδραποδων καὶ ἐκβεβακχευμένων Σειληνῶν. Τοιαύτην εἰκόνα τοῦ λαοῦ τούτου θέλουσι νὰ παράσχωσιν εἰς τοὺς κρατοῦντας ἵνα δείξωσιν ὅτι σφάλλεται ὁ Μ. Ἁρμοστὴς γράψων ὅτι **«ὁ Κύπριος τῆς σήμερον ἐπιμελεῖται πῶς νὰ δείξῃ ὅτι δύναται νὰ πράττῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ πᾶν, ὅ,τι εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεώς του καὶ προόδου τῆς χώρας του, εἰς ἣν τόσον ἀρρήκτως εἶναι προσκεκολλημένος.**

Ἐκεῖνοι οἵτινες ἔπλασαν φανταστικὴν **πανελληνιστικὴν προπαγάνδαν** ἐν Κύπρῳ καὶ κατήγγειλαν πρὸς τοὺς κρατοῦντας τοὺς πολιτικοὺς καὶ προσωπικοὺς αὐτῶν ἐχθροὺς ἀναιδῶς καὶ ἀθέως ὡς ἐπιβουλεύοντας καὶ ὑπονομεύοντας τὸ καθεστὼς, ἵνα προκαλέσωσι κατ' αὐτῶν τὴν ὀργὴν καὶ τὴν καταδίωξιν τῆς ξένης κυβερνήσεως, αὐτοὶ σήμερον καταγγέλλουσιν ὁλόκληρον τὸν Κυπριακὸν λαὸν πρὸς τὴν αὐτὴν Κυβέρνησιν ὡς ἀνάξιον τύχης καλλιτέρας τῆς τῶν δούλων καὶ ἀνδραποδων.

ΑΙ ΞΕΝΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΚΑΙ Ο ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΣ ΕΝ ΑΥΤΑΙΣ

[Ὁ κ. Marcel Charlot Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ διευθυντὴς τῶν Γραφείων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας ἀπεσταλη παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν γαλλικῶν ἐν Ἀνατολῇ Σχολῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν διευθυνομένων ὑπὸ τῶν λατινικῶν μοναχικῶν ταγμάτων, τὰ πορίσματα δὲ τῆς ἐπιθεωρήσεώς του ταύτης ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ «Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδι» τῆς 26ης Ὀκτωβρίου ε. ε. τῆς Γαλλίας. Τούτων περικοπὰς εἰς ἑλληνικὴν μεταφρασιν ἐδημοσίευσεν ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐξ ὧν ἀναδημοσιεύομεν ὧδε τὰς μᾶλλον ἐνδιαφερούσας τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον].

Κύριε Ὑπουργὲ,

Κατὰ την περιοδειαν μου ταυτην ἐπεσκέφθην κατὰ σειρὰν τὰς Σχολὰς Ἀλεξανδρείας, Καΐρου, Φαγιοὺμ, Πορτ—Σαΐτ, Ἰοππης, Ἱερουσαλὴμ, Καϊφας, Πτολεμαΐδος, Βηρυττοῦ, Δαμασκοῦ, Σμυρνης, Κωνσταντινουπολεως καὶ Ἀδριανουπολεως, ἤτοι, ἑκατὸν δέκα ἐξ ἐν ὅλῳ Σχολὰς..... .....

«Ἄρχομαι ἀπὸ τῶν Σχολῶν τῶν ἀνοικουσῶν εἰς μοναχικὰ τάγματα ἀμφοτέρων τῶν φύλων, καθόσον αὗται ἀπαρτίζουσι τὴν μεγάλην πλειονότητα....

×

ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Ἀντὶ νᾳῒ εὔστροφος, ζωηρὰ καὶ ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὸ περιβάλλον, ἡ διδασκαλία ἐν ταῖς Σχολαῖς τῶν μοναχικῶν ταγμάτων παραμένει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προσηλωμένη εἰς πεπαλαιωμένας μεθόδους, ἐνεργοῦσα πολλῷ μᾶλλον διὰ τῆς μηχανικῆς ἀπομνημονεύσεως ἢ διὰ τῆς ἀντιλήψεως καὶ τῆς κρίσεως. Ἡ γραμματικὴ διδάσκεται θεωρητικῶς. Ἡ ἱστορία περιορίζεται σχεδὸν εἰς ἁπλῆν χρονολογίαν.... Ὡς πρὸς τὴν γεωγραφίαν, ἤκουσα 7—8 παιδία, μόλις ψελλίζοντα τὴν γαλλικὴν, ν' ἀπαγγέλλωσι τὸν κατάλογον τῶν πρωτευουσῶν τῆς Εὐρώπης, χωρὶς νὰ γνωρίζωσι τί εἶνε Εὐρωπη καὶ τί σημαίνει ἡ λέξις πρωτεύουσα.

«Ὡς πρὸς τὴν φιλολογίαν, εἰς τὰ μεγάλα λύκεια τῶν Ἰησουϊτῶν, τῶν Λαζαριστῶν καὶ Φρὲρ, ἀντὶ τῶν συγγραφέων, διδανται εἰς τοὺς μαθητὰς περιλήψεις καὶ κρίσεις ἃς ἀποστηθίζουσιν. Οὐδεμία πρωτοβουλία, οὐδεμία προσωπικὴ κρίσις. Γνῶμαι ἕτοιμοι καὶ μηχανικὴ ἀποστήθισις.

.....

«Εἰς πολλὰ λύκεια Ἰησουϊτῶν, παρίστηθ εἰς τὴν περιεργοτάτην σκηνὴν την καλουμένην «συζητησιν». Δυο μαθηταὶ, κληθέντες παρὰ τοῦ διδάσκοντος, παρέχονται εἰς μέσον ὁ εἷς κρατῶν τεμάχιον χάρτου, ὅπερ ἐξήγαγεν ἐκ κανίστρου, ἀναγινώσκει προκλητικὸς τὸ πρῶτον ζήτημα. Ὁ ἕτερος ἀπαντᾷ ἐν θριάμβῳ, Νέαι ἐρωταποκρίσεις, μετὰ τῆς αὐτῆς, θεατρικῆς μεθόδου. Καὶ ὅμως πάντα ταῦτα, ἐκφράσεις, κινήσεις καὶ ρητορικὸν πῦρ, εἰσὶ συνδεδυασμένα ἐκ τῶν προτέρων. Δὲν πρόκειται περὶ δύο διανοιῶν ἀντιφερομένων, ἀλλὰ περὶ δύο μνημονικῶν ἀλληλαπαντώντων. Εἰς ἁπάσας τὰς σχολὰς ταύτας, ὁ διδάσκων ἀποτείνεται πρὸς ἕνα μόνον μαθητὴν· οὐδέποτε ἡ λοιπὴ ταξις συμμετέχει εἰς τὰς ἐρωτήσεις πρὸς διευκρίνησιν σημείου τινὸς, ἢ διαλεύκανσιν μιᾶς ἀληθείας. Ὁσάκις ἀπηύθυνον ἐρώτησιν πρὸς μαθητὴν τινα κατὰ μέθοδον οὐχὶ σύνηθη πρὸς αὐτὸν, ὁ διδάσκων ἐπενέβαινεν ἵνα τὴν διατυπώσῃ κατὰ τὴν καθιερωμένον τυπον. Πολλάκις μάλιστα προέτρεχε τοῦ παιδὸς· ποσάκις δὲ ἐρωτήσεις μου δὲν ἐξέπληξαν διδάσκοντας καὶ διδασκομένους! «Δὲν τὸ ἐδιδάχθημεν αὐτό, δὲν τὸ γνωρίζομεν» ἔσπευδε νὰ ἀπαντήσῃ ὁ διδάσκων, ἐνῷ ἐγὼ, διὰ καταλλήλων ἐρωτήσεων διεγειρουσῶν τὴν ἀντίληψίν των, ἀπέδεικνυον ὅτι, καίπερ μὴ διδαχθέντα τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, τὸ ἐγίνωσκον ἐντυποις....

Ἀλλαχοῦ, ἐνῷ ἐξήταζον τὰ παιδία περὶ τοῦ ἐν χρησει φωτισμοῦ ἐν τοῖς οἴκοις των, ἡ διδασκουσα καλλιγραφία ἐπενεβαινεν ἵνα εἴπῃ: κυριε, ὅ,τι ἐρωτᾶτε δὲν εὑρισκεται ἐν τῷ κειμένῳ. Ἐν ἑτέρᾳ σχολῇ.....παρεκαλεσα τὴν διδασκουσαν να ἑρμηνευσῃ σελιδιον τινὰ, ἀκατάληπτον τοῖς παιδιοις· «δὲν ἑρμηνεύω τὰ κείμενα, κυριε, ἀπήντησεν αὕτη, δεοτι τοῖτο ἀπαιτεῖ πολὺν χρόνον».

«Ἡ διδασκαλία καὶ αὐτῆς τῆς ἀναγνώσεως ἔμεινε τυπος νεκρος. Εἰς μέγαν ἀριθμὸν σχολῶν, ἑκαστη μαθήτρια ἀναγινώσκει μιαν γραμμὴν, μεθ' ὃ τὸ κροταλον τῆς καλογραίας ἠχεῖ καὶ ἡ ἀκολουθος μαθήτρια συνεχίζει, οὕτως ὥστε μία μαθήτρια οὐδεποτε συμπληροῖ την φρασιν, πολλακις δὲ καὶ διακοπτετοι ἐν τῷ μέσῳ τῆς λέξεως, μὴ ἐννοοῦσα οὕτω τι ἀνέγνωσεν.

.....

«Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἠθικῆς διαπλάσεως, ἥτις παρέχεται μόνον ὑπὸ

τὸν τύπον θρησκευτικῆς διδασκαλίας, αὕτη περιορίζεται εἰς ξηρὰς καὶ νεκρὰς ἐρωταποκρίσεις: π. χ. τί ἐστι δεισιδαιμονία; τί μαγεία; τι σιωπηλὴ ἐπίκλησις; τί ἐκπεφρασμένη τοιαύτη; κλπ. καὶ σημειῶ ὅτι ὑπάρχουσιν ἕξεις τινὲς καταντῶσαι εἰς ἀνάπτυξιν ἢ τοὐλάχιστον, εἰς διαφθορὰν τῶν αἰσθημάτων τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς εὐθύτητος τοῦ παιδος......ὁ ὀπισθολογισμός, ἡ κρυψίνοια καὶ τὸ ψεῦδος, ἀντὶ νὰ στιγματίζωνται δεόντως, ἀπαντῶσι συχνότατα ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους σχέσεσι τῶν μαθητῶν καὶ τῶν διδασκάλων, καὶ δικαιοῦται νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ἔχουσιν ἐγκληματισθῇ ὁριστικῶς ἐν τῇ σχολῇ· π.χ. πατὴρ διαμαρτυρόμενος τὸ δογμα, παραπονεῖται ὅτι ἐξαναγκάζουσι τὸν υἱόν του νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὰς λατινικὰς τελετάς, ἐνῷ, ὢν ἑτερόδοξος, εἶπε, δὲν δύναται νὰ ἀπαγγείλῃ τὰς προσευχάς σας ἀπὸ καρδίας· ἂς παρίσταται καί, προσευχόμενος διὰ τῶν χειλέων, ἂς ἔχῃ τὸν νοῦν του προσηλωμένον ἀλλαχοῦ». Ἐν τῇ αὐτῇ σχολῇ, μαθητής τις δηλοῖ ὅτι ὁ πατήρ του ἀπηγόρευσεν αὐτῷ νὰ μετάσχῃ παιδιᾶς τινος· «ὁ πατήρ σου δὲν εὑρίσκεται ἐδῶ, ἀπαντᾷ ὁ διδάσκαλος του, δὲν θὰ το μάθῃ ποτέ». Ἕτερος μαθητὴς ἀποπέμπεται ἐξ Ἰησουιτικοῦ λυκείου, ἕνεκα σφάλματος γνωσθέντος ἐξ ἐπιστολῆς του ἣν ὑπεξήρεσε καὶ προεδωκέ συμμαθητής του καὶ τὸ ὁποῖον σφάλμα του εἰλικρινῶς ὡμολόγησεν ἐρωτηθεις. Ὁ κληρικὸς διευθυντής, ἐκλιπαρούμενος παρὰ πολλῶν προσώπων νὰ συγχωρήσῃ τον ἔνοχον, θέτει ὡς ὅρον **ὅπως οὗτος ἀρνηθῇ ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν (!)**, ἀλλ᾽ ὁ νέος ἠρνήθη νὰ ἐξαγοράσῃ τὸ σφάλμα του διὰ ψεύδους, καὶ οὕτως ἐδέησε νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν σχολήν.

....

«Ἐν τῷ λυκείῳ τῶν Ἰησουϊτῶν ἐν Βηρυτῷ, ὅπερ λαμβάνει ἐπιχορήγησιν ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, δέν μοι ἐπετράπη νὰ προχωρήσω πέραν τῆς αἰθούσης τῆς ὑποδοχῆς· εἰς δὲ τὴν ἐπίμονον ἀπαίτησίν μου ὅπως ἐπισκεφθῶ τὰς παραδόσεις, ὁ διευθυντὴς μοὶ ἀπήντησεν ὅτι ὁ κανονισμὸς τοῦ Τάγματος δὲν τῷ ἐπέτρεπε νὰ δεχθῇ τὸν ἀπεσταλμένον τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως. «Συγγνώμην, ἀπήντησα, μὴ συγκρατηθείς· δὲν σᾶς ἐπιτρέπεται νὰ δεχθῆτε τὸν ἀντιπρόσωπον ἢ τὸ χρῆμα;» (l' agent ou l' argent?)......................

×

ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΤΙΚΑΙ ΤΑΣΕΙΣ

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ λεπτότατον σημεῖον τοῦ προβλήματος τῶν ἐν Ἀνατολῇ σχολῶν τῶν μοναχικῶν ταγμάτων. Τινὰ τούτων ὁμολογοῦσι ῥητῶς ὅτι σκοπὸς αὐτῶν εἶνε ὁ εἰς τὸν παπισμὸν προσηλυτισμὸς τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς. Εἰσέφερε λοιπὸν εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ ἐξακριβώσῃ, ἂν καὶ αἱ σχολαὶ ἐχρησιμοποιοῦντο πρὸς τοιοῦτον προσηλυτικὸν σκοπόν, καὶ ἑπομένως, ἂν ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἐπιβοηθεῖ χρηματικῶς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις. Κατέληξα μετ᾽ ἐπισταμένην ἔρευναν εἰς το συμπέρασμα ὅτι ὁ προσηλυτισμὸς οὗτος διενεργεῖται πρωτίστως ... τῆς γενικῆς ὀργανώσεως τοῦ ἐκπα...τικοῦ συστήματος τῶν σχολῶν τουτων καὶ τῶν διεπόντων αὐτὰς κανονισμῶν, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον δι᾽ ἀτομικῆς προπαγάνδας. Ἐν τούτοις, παρά τισι μοναχικοῖς τάγμασι π. χ. τῶν Ἰησουϊτῶν (παρατρέχω τοὺς Assomptionistes, ἐγκληματίσαντας καὶ ἐν Ἀνατολῇ τὴν πολιτικήν των καὶ τὰς φιλέριδας ἕξεις των) ἡ πρὸς προσηλυτισμὸν μανία των ὑπερνικᾷ πᾶν μέτρον συνέσεως. Διευθυντὴς λαϊκῆς σχολῆς ἀνέγνω ἐπιστολὴν διδασκάλου Ἰησουΐτου πρὸς τὸν υἱὸν πλουσίου μὴ χριστιανοῦ προσώπου, ἔνθα ὑπῆρχον τὰ ἀκόλουθα: ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ σύζυγός σου, ἐὰν νυμφευθῇς, θὰ ἀντιστῶσιν εἰς τὰ σχέδιά μας· ἀλλ᾽ ἂν ἔχητε, καθὰ ἐλπίζω, σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ γίνητε καθολικός, ὀφείλετε νὰ περιφρονήσητε τὰς ἀντιστάσεις ταύτας». Κυρία τις προσάγει εἰς τὸν αὐτὸν διευθυντὴν τὰ δύο τέκνα της· «δὲν θέλω πλέον κληρικὰς σχολάς, τῷ λέγει· πιστεύετε ὅτι ζητοῦν νὰ προσηλυτίσουν τὸν πρεσβύτερον, καὶ ὅτι κληρικὸς διδάσκαλος τῷ ἔγραψεν ἐσχάτως; κρύπτε τὰς ἐπιστολάς μου ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν σου».

....

Ἀλλά, ἡ διδασκαλία τῆς ἱστορίας ὑπὸ πρίσμα ἀποκλειστικῶς καθολικόφρον, ἡ ἐκλογὴ ὡς παραδειγμάτων τῶν γραμματικῶν κανόνων, φράσεων εἰλημμένων ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας· ἡ ἀφιέρωσις ὑπερμέτρου χρόνου εἰς θρησκευτικὰς τελετὰς καὶ ὁ ἐξαναγκασμὸς ὅπως παρίστανται εἰς ταύτας πάντες οἱ μαθηταί, ἡ ἐπιβολὴ εἰς πάντας τούτους συνεισφορᾶς ἑκουσίας, δῆθεν. ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς καθολικῆς προπαγάνδας· ἡ ἵδρυσις σχολῆς ἀποκλειστικῶς προωρισμένης εἰς προσηλυτισμὸν Ἰσραηλιτῶν παίδων· ταῦτα πάντα, μετ᾽ ἀπειρίας ἄλλων παρομοίας φύσεως, **ἀποτελοῦσιν ἓν σύνολον ἀποκαλύπτον σαφέστατα τὴν ὕπαρξιν προσηλυτιστικοῦ συστήματος.**

....

Σ. Σ.– Ὅταν αὐτὴ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις μετ᾽ ἀξιεπαίνου παρρησίας καταδικάζει τόσον αὐστηρῶς διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου της τὰς καλογηρικὰς σχολὰς τῶν Λατίνων ἐν Ἀνατολῇ καὶ διακηρύττῃ αὐτὰς προσηλυτιστικάς, μὴ παρεχούσας οὐδὲ τὰς πρὸς τὸν βίον ἀναγκαίας γνώσεις, τίνες γονεῖς μωροί, παράφρονες, ἀρνησιπάτριδες καὶ ἀρνησίθρησκοι θὰ θελήσωσι νὰ πέμψωσι τὰ τέκνα των εἰς αὐτάς;

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΩΡΑΙ
ΕΝ ΤΩ ΚΕΝΤΡ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΩ "ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ„

Τὴν π. Κυριακὴν τὰ ἀδελφὰ σωματεῖα ἐγκαινίζοντα τὴν χειμερινὴν περίοδον τῶν φιλολογικῶν, ἐπιστημονικῶν καὶ μουσικῶν ἑσπερίδων προσεκάλεσαν διὰ τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῶν εἰς πνευματικὴν ἑορτὴν τὸ φιλόμουσον κοινὸν τῆς Κυπριακῆς πρωτευούσης ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι, εἰς ὃ ἡ πόλις ἡμῶν ἀντεπροσωπεύθη δι᾽ ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ὁ κ. **Ν. Καταλάνος** διελέξατο πρὸς τὸ πυκνὸν καὶ φιλόμουσον ἀκροατήριον **«Περὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ καὶ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ βίου διὰ τῆς μουσικῆς»**, τὴν διάλεξίν του δὲ ταύτην οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν δύνανται νὰ ἐκτιμήσωσι δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ σήμερον διανεμομένῳ τεύχει τοῦ **«Ζήνωνος»** μετὰ τοῦ **«Κυπριακοῦ Φύλακος»**.

Τὸ μουσικὸν μέρος τῆς ἡμερίδος διεξήχθη ἐπιτυχῶς καὶ πρὸς κοινὴν μεγάλην εὐαρέσκειαν ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ ἄρτι παρ᾽ ἡμῖν ἐγκαταστάντος καλλίστου μουσικοδιδασκάλου κ. Ι. Οἰκονομάκου. Ἐξαίρετον μουσικὴν μόρφωσιν καὶ ἐπιμεμελημένην ἑλληνικὴν ἀγωγὴν ἐπεδείξαντο αἱ τρεῖς χαριτωμέναι κορασίδες τοῦ κ. Ι. Οἰκονομάκου ἐκτελέσασαι ἐπιτυχῶς ἐπὶ κλειδοκυμβάλου ὡραίας μουσικὰς συνθέσεις καὶ ἀναμέλψασαι ἐμμελέστατα σοβαρὰ καὶ ὡραῖα ᾄσματα εἰς μονῳδίαν ἢ ἐν ἁρμονικῇ συμφωνίᾳ, παρασχοῦσαι οὕτω λαμπρότατον δεῖγμα τῆς περὶ τὴν γνῶσιν καὶ μεθοδικότητα διδασκαλίας τῆς μουσικῆς τοῦ κ. Ι. Οἰκονομάκου. Ἐρασίμολποι νέοι οἱ κ. κ. Μιχ. Θεοχαρίδης καὶ Μενέλ. Νικολάου μετὰ βραχεῖαν διδασκαλίαν καὶ ἄσκησιν παρὰ τοῦ κ. Οἰκονομάκου ἠδυνήθησαν νὰ ᾄσωσιν ἐν δυῳδίᾳ καὶ διὰ συνοδίας κλειδοκυμβάλου νὰ ψάλωσιν ἐμμελέστατα ᾄσματα μετὰ τεχνικῆς ἐπιτυχίας πλεῖστα ὑπισχνουμένης ἐν βραχυτάτῳ μέλλοντι.

Ἀθηναϊκὰς ὥρας ὀρθῶς ἀπεκάλεσαν ἔγκριτοι ἐπιστήμονες ἐκ τῶν παρισταμένων, διότι ἡ ἡμερὶς αὕτη παρέσχεν εἰκόνα ὑψηλοτέρου καὶ πνευματικωτέρου βίου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινότητι. Ἐκφράζομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι τῇ εὐγενεῖ συνδρομῇ τοῦ φιλομούσου κοινοῦ, θὰ κατορθώσωσι τὰ ἀδελφὰ σωματεῖα συχνὰς νὰ παρέχωσι πνευματικὰς καὶ ψυχαγωγικὰς ἑορτάς, ὑπερτριάκοντα ἤδη φιλομούσων νέων πάνυ φιλοτίμως ἀσχολουμένων εἰς τὴν μουσικὴν πρὸς καταρτισμὸν τῆς «Λευκωσιατικῆς Ἐστουδιαντίνας» ὑπὸ τὴν ἔνζηλον καὶ φιλότιμον ὁδηγίαν καὶ διδασκαλίαν τοῦ κ. Οἰκονομάκου.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο ΚΑΙΡΟΣ

ἀπὸ τῆς π. Πέμπτης ἐγένετο εὐεργετικώτατος εἰς τὴν γεωργίαν τῆς νήσου. Βροχαὶ ῥαγδαῖαι καὶ συνεχεῖς ἐπὶ πολλὰς διαρκοῦσαι ὥρας κατὰ διαλείμματα κατέπεσαν καὶ καταπίπτουσι, πάντοτε δὲ ὁ βροχερὸς καιρὸς παραμένει σταθερὸς ἀναπτερώσας τῶν γεωργῶν καὶ τοῦ τόπου ὅλου τὰς ἐλπίδας.

***

ΤΟ ΚΛΩΣΤΗΡΙΟΝ

ἐν Βαρωσίοις ὅπερ συνέστησεν ἐσχάτως ὁ κ. Ν. Μαυζούρας λειτουργεῖ ἀπροσκόπτως διὰ δώδεκα ἐργατριῶν ἐκ Πειραιῶς, αἵτινες διδάσκουσιν ἱποδειγματικῶς ἰσαρίθμους Κυπρίους. Τὸ παραχθὲν μέχρι τοῦδε νῆμα ἐκ Κυπριακοῦ βάμβακος πολὺ ἐξετιμήθη ἐν Λευκωσίᾳ παρὰ τῶν εἰδικῶν ἐμπόρων διότι, εἶνε λευκότερον καὶ στερεώτερον τῶν ὁμοιοβάθμων εὐρωπαϊκῶν νημάτων. Τὸ κλωστήριον τοῦτο ἔχει ἐν τῷ παρόντι 600 ἀτράκτους, αἵτινες δύνανται εὐχερέστατα νὰ διπλασιασθῶσιν ἐν ἀνάγκῃ καὶ διὰ τῆς αὐτῆς μηχανῆς νὰ λειτουργήσῃ ἀνάλογος ἀριθμὸς ἱστῶν πρὸς κατασκευὴν βαμβακίνων ὑφασμάτων. Εἶνε ἄξιοι θερμῶν συγχαρητηρίων ὅ τε κ. Μαυζούρας, σχὼν τὴν πρωτοβουλίαν πρὸς κοινωφελεστάτην ἐπιχείρησιν καὶ οἱ ὁπωσδήποτε συμβαλλόμενοι πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτῆς.

***

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ἐκτελεῖται ἀπόψε ἐν Βαρωσίοις ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ νεοδμήτου Ξενοδοχείου τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Τυβεράρη καὶ Π. Ἰωάννου ἧς θὰ μετάσχῃ ὁ διακεκριμένος βιολιστὴς κ. Ἰ. Δανέλλος καὶ πολλαὶ φιλόμουσοι δέσποιναι καὶ δεσποινίδες τῶν διαφόρων ἐθνοτήτων ἐν Κύπρῳ.

Τὴν συναυλίαν θὰ τιμήσῃ οἰκογενειακῶς καὶ ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἁρμοστής, δι᾽ ὃ καὶ ἔκτακτος ἁμαξοστοιχία θὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ συνδράμωσιν εἰς τὸν ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου φιλανθρωπικὸν σκοπόν. Ἡ ἁμαξοστοιχία θὰ ἐκκινήσῃ τὸ μεσονύκτιον ἐκ Βαρωσίων.

***

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ

ἤρξατο τῇ π. Πέμπτῃ ἡ ἐκδίκασις τῆς ἐνστάσεως τοῦ κ. Σπ. Ἀραούζου κατὰ τῆς προτάσεως ἐνστάσεων κατὰ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Χρ. Σώζου. Τὴν πρότασιν τοῦ κ. Χρ. Σώζου προσέβαλεν ὁ πρῶτος διὰ τοῦ ἐντ. Δικηγόρου τοῦ Στέμματος ὡς μὴ [illegible] γραμμένην παρὰ τοῦ ἰδίου, ἀλλ᾽ [illegible] ἐντολῆς του ὑπὸ τοῦ δικηγόρου καὶ συνυποψηφίου του κ. Ἰ. Κυριακίδου. Τὴν ὑπεράσπισιν διηύθυνεν ὁ κ. Θ. Θεοδότου. Ἡ συζήτησις ἐξηκολούθησε καὶ χθὲς καὶ ἀνεβλήθη αὕτη καὶ διὰ τὴν σήμερον.

***

ΚΥΠΡΙΑΚΗ

πατριωτικὴ ἑορτὴ ἐτελέσθη ἐν τῷ λιμένι τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τῷ πρώτῳ κατάπλῳ τῆς «Σαλαμῖνος» ἐκ Κύπρου, εἰς ἣν προσῆλθον προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ μεγάλου μετόχου καὶ πράκτορος κ. Πηλαβάκη, ὁ ἐξοχωτ. Διοικητὴς τῆς Ἀλεξανδρείας, ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, ὁ κ. Πρόξενος τῆς Ἀγγλίας, ὁ Δικαστὴς κ. Παπαδόπουλος, ὁ κ. Δέλτας καὶ πλεῖστα ἄλλα ἔγκριτα μέλη τῆς Κυπριακῆς παροικίας.

Ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ταύτης Κυπριακῆς ἑορτῆς ἔλειπεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, καὶ ἡ ἑορτὴ ἀπώλεσεν οὕτω πολὺ τῆς ἀληθοῦς σημασίας καὶ λαμπρότητος αὐτῆς.

***

ΣΥΓΧΑΙΡΟΜΕΝ

ἐγκαρδίως τῷ εὐτυχεῖ καὶ εὐαρμόστῳ ζεύγει τῶν κ. κ. Φιλίππου καὶ Μαρίας Λυσιώτου ὁλοψύχως εὐχόμενοι ἵνα καταπέμπῃ εἰς τὸν νεοπαγῆ οἶκον αὐτῶν ὁ Θεὸς τὴν ἄπειρον εὐλογίαν του.

***

ΕΜΝΗΣΤΕΥΣΑΤΟ

τῇ π. Τρίτῃ ὁ κ. **Κῦρος Ἐλευθεριάδης** τὴν δεσποινίδα **Ἑλένην Νικολάου** τὰς συγχαρητηρίου δ᾽ ἐπισκέψεις ἄσμενοι θὰ δεχθῶσιν οἱ μνηστευθέντες ἐν τῷ πατρικῷ τῆς μνηστῆς οἴκῳ αὔριον Κυριακὴν κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Κασσιανοῦ.

***

"ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ„

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ
Ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον
ὑπὸ
Χ. ΜΑΡΑΘΕΥΤΗ
Πτυχιούχου Παιδαγωγοῦ
Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τοῦ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΚΕΝΤΡ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ
«ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ»

Αὔριον Κυριακὴν περὶ ὥραν 3 μ.μ. ὁ κ. **Ν. Καταλάνος** συνεχίζων τὰς διαλέξεις του περὶ τῆς

ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ

θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Καταστήματος τούτου

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΜΗΣ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ
Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 18 Νοεμβρίου 1906.

(Ἐκ τῆς Ἐπιτροπείας).

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ποιῶ γνωστὸν πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅτι, ἀπερχόμενος εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, ἀναθέτω τὴν διαχείρισιν τοῦ Καταστήματός μου ἐν Κτήματι εἰς τὸν υἱόν μου Χαφοὺζ Τζεφτὲτ πάντοτε ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην μου.

Ἐν Κτήματι
τῇ 15 Νοεμβρίου 1906

Χαφοὺζ Ραματὰν Ἐφ.

Ο ΙΑΤΡΟΣ
κ. **ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΚΟΥΛΛΗΣ ΘΕΟΦΑΝΙΔΗΣ**
δέχεται ἐπισκέψεις ἐν τῇ κατὰ τὴν Κεντρικὴν Ὁδὸν οἰκίᾳ του.
Ὧραι ἐπισκέψεως καθ᾽ ἑκάστην 9—12 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν Γεώργιος ἐν Βιέννῃ ἔτυχε φιλόφρονος δεξιώσεως παρὰ τοῦ Καισσαροβασιλέως Φραγκίσκου Ἰωσὴφ καὶ μακρὰς ἔσχε συνεντεύξεις μετὰ τοῦ νέου Καγκελλαρίου κ. Αἰρένταλ. Γενικὴ ἐπικρατεῖ γνώμη ὅτι ἡ εἰς Βιέννην ἐπίσκεψις τοῦ Βασιλέως ἡμῶν σκοπὸν εἶχε τὴν Ἑλληνορρωμουνικὴν διαφοράν, πρὸς διευθέτησιν τῆς ὁποίας ἐζητήθη παρ᾽ αὐτοῦ ἡ ἀναστολὴ τῆς δράσεως τῶν Ἑλληνομακεδονικῶν σωμάτων.

Τῇ 10)23 Νοεμβρίου ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν ἀφίκετο εἰς Ῥώμην διὰ Ποντέβας ὅπου προϋπήντησαν Αὐτῷ ἡ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Λαμπέρτην τιμητικὴ συνοδεία. ὁ Αὐλάρχης κ. Παπαρρηγόπουλος καὶ ὁ ἐν Ῥώμῃ Ἕλλην ἐπιτετραμμένος.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐνθουσιώδους ἔτυχε δεξιώσεως ἐν Ῥώμῃ παρά τε τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, τῆς Κυβερνήσεώς Του καὶ τοῦ ῥωμαϊκοῦ λαοῦ.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας παρέθηκε γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου εἰς τὸ Κυρηνάλιον. Προπίνων ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ ξένου του ὁ Βασιλεὺς εἶπεν ὅτι αἱ δόξαι τῆς Ῥώμης καὶ τῆς Ἑλλάδος, πηγαὶ τῶν τεχνῶν, τῆς ποιήσεως καὶ τῶν ἐπιστημῶν παραμένουσι πάντοτε ζωηραί. Ἐλπίζει εἰς τὸ μέλλον αἱ ἱστορίαι τῶν δύο χωρῶν νὰ ἑνωθῶσιν.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἐξῆρεν ἐν τῇ ἀπαντήσει του τὸν θαυμασμόν, τὴν συμπάθειαν καὶ τὰ ἀδελφικὰ αἰσθήματα τῶν Ἑλλήνων διὰ τὸν Ἰταλικὸν λαόν.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ῥωμουνίας κατέλιπε τὴν Ῥώμην κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Οἱ ἀντιπρόσωποι Ῥωμουνίας, Σερβίας καὶ Βουλγαρίας, καίτοι προσεκλήθησαν δὲν προσῆλθον εἰς τὸ γεῦμα.

Τῇ 12)25 ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος συνδιελέχθη μετὰ τοῦ κ. Τιττόνη ἐπὶ μακρόν.

Τὰ ἀντιτορπιλλικὰ «Νίκη» καὶ «Θύελλα» παραδοθέντα ἤδη εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πληρώματα εὑρίσκονται εἰς Μελίτην, ὅθεν ἀποπλέοντα θὰ φθάσωσιν εἰς τὸν Πειραιᾶ αὔριον.

Ἡ «Δόξα» ὑποστᾶσα βλάβας κατὰ τὰς δοκιμὰς θὰ βραδύνῃ πρὸς ἐπισκευήν.

ΕΘΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΡΑΜΑΣ

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κ)πόλεως ὅτι μεθ᾽ ὅλας τὰς διαμαρτυρίας τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου διὰ τὴν πρὸς τὸν Μητροπολίτην Δράμας ἄδικον στάσιν τῆς Πύλης, αὕτη προέβη εἰς τὴν παῦσίν Του ὡς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Δράμας, χολωθεῖσα διὰ τὸ Πατριαρχικὸν Τακρίριον. Ὁ Μητροπολίτης κατηγορεῖται, ὡς γνωστόν, ἐπὶ ὑποθάλψει τῶν Ἑλληνομακεδονικῶν σωμάτων ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ του,

Ἡ διαγωγὴ αὕτη τῆς Πύλης προὐκάλεσε κατάπληξιν παρὰ τῇ Ἱ. Συνόδῳ Κων)πόλεως ἥτις ἐν συνεδρίᾳ ἀπεφάνθη ὅτι ἀποτελεῖ αὕτη προσβολὴν κατὰ τῶν προνομίων καὶ δικαιωμάτων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ ἡ Ἱ. Σύνοδος συνεβούλευσε τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἵνα ἀπειλήσῃ παραίτησιν ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἤθελεν ἀνακληθῇ ἡ παράνομος παῦσις.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ

ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἡ Πύλη ἀπήντησεν εἰς τὴν διακοίνωσιν τῶν Πρεσβειῶν τῶν Δυνάμεων τῆς 17)30 Σεπτεμβρίου, ρητῶς ἀποδεχομένη πάντας τοὺς ὑπὸ τῶν πρεσβειῶν προτινομένους ὅρους πρὸς συναίνεσίν των ἵνα αὐξηθῶσιν οἱ τουρκικοὶ τελωνιακοὶ δασμοί.

Ἡ Πύλη ὑπισχνεῖται ἵνα τὸ μέρος ὅπερ θὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν μερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς αὐξήσεως τῶν τελωνειακῶν προσόδων ἐκ τῶν ἐκτάκτων δασμῶν θ' ἀφιερωθῶσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας τῶν τριῶν βιλαετίων τῆς Μακεδονίας.

Ὁ σιδηρόδρομος Βαγδάτης.

Τὸ ζήτημα τοῦ σιδηροδρόμου Βαγδάτης προκαλεῖ τινα προσοχὴν ἐν Παρισίοις ἕνεκα τῆς ἀναγγελίας ὅτι Γάλλοι καὶ Ἄγγλοι κεφαλαιοῦχοι λέγεται ὅτι ἐνδιαφέρονται εἰς τὴν τελευταίαν ἐπέκτασιν τοῦ σχεδίου—κυρίως εἰς τὴν μελετωμένην ἐπέκτασιν τοῦ συμπλέγματος τοῦ Ἀνατολικοῦ Σιδηροδρόμου ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ συνδεθῇ ὁ σιδηρόδρομος Βαγδάτης μετά τινος λιμένος τῆς Μεσογείου. Κατ' ἀνταπόκρισιν πρὸς τὴν «Γαλλικὴν Δημοκρατίαν» οἱ Γερμανοὶ ὑπολογίζουσιν ὅτι ἡ Ἀνατολή, ἡ Συρία, καὶ ἡ Μεσοποταμία θὰ παρέχωσι πλείστα σῖτον ἢ ἅπασα ἡ Ρωσσία, καὶ ὅτι τὸ Κερκοῦκ θὰ ἀποδίδῃ δεκαπλάσιον ποσὸν πετρελαίου ἢ τὸ Βακοῦ. Πολυνάριθμα, λέγεται, ἀνθρακωρυχεῖα θ' ἀναπτυχθῶσι, καὶ ἡ βαμβακοπαραγωγὴ ἐν Μεσοποταμίᾳ θὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν τοῦ ἀμερικανικοῦ βάμβακος ἐν Γερμανίᾳ.

* * *

ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΝ

Αἱ ἐπικυρώσεις τῶν ἐκλογῶν ἔληξαν καὶ ἡ νεοσύστατος μαυροβουνιωτικὴ βουλὴ, συνῆλθε τῇ προπαρελθούσῃ βδομάδι παρόντων τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος καὶ τῶν Ἀρχῶν τῆς Ἡγεμονίας. Ὁ λόγος τοῦ ἡγεμόνος ἀνεφέρετο εἰς τὰς ἐσωτερικὰς προόδους τῆς ἡγεμονίας καὶ εἰς τὰς φιλικὰς σχέσεις μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων.

* * *

ΙΤΑΛΙΑ

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἀρχαιοστήτων καὶ τῶν Ὡραίων Τεχνῶν ἀπεδέξατο τὴν πρότασιν τοῦ Καθηγητοῦ Βαλδστάϊν περὶ ξένης συμμετοχῆς εἰς τὰς ἀνακαφὰς τῆς Ἡρακλείας (μιᾶς τῶν ὑπὸ τὴν τέφραν τοῦ Βεζουβίου ταφεισῶν πόλεων τῷ 79 Μ. Χ.)

Οἱ Ρωμαῖοι καλλιτέχναι, ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ τῶν μᾶλλον πεπαιδευμένων ρωμαίων πολιτῶν, ποιοῦνται ἀπογνωσμένον πόλεμον κατὰ τῆς προτάσεως περὶ ἀνεγέρσεως τοῦ νέου Διεθνοῦς Γεωργικοῦ Ἰνστιτούτου ἐπὶ τμήματος τῶν Βοργιανῶν Κήπων, οἵτινες μέχρι τοῦδε ἀφέθησαν ἄθικτοι καὶ ἀσύλητοι.

* * *

ΓΑΛΛΙΑ

Ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Βριὰν, ὑπουργὸς τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως, ἠγόρευσεν ἐπὶ τρεῖς ὥρας πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ δικαιολογίαν τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὸν περὶ χωρισμοῦ Νόμον. Εἶπεν ὅτι θὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος ἀκέραιος, καὶ ἂν κατά τι σημεῖον ἐν ταῖς λεπτομερείαις παρουσιασθῇ τις ἀμφιβολία, θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν ᾧ πνεύματι ἐψηφίσθη. Οἱ Καθολικοὶ κέκτηνται τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως καὶ τὸ ἀκώλυτον τῆς λατρείας. Ἡ Πολιτεία οὔτε θρησκευτικὴ οὔτε ἄθρησκος τυγχάνει, ἀλλ' ὑποχρεοῦται ν' ἀνθίσταται κατὰ πάσης πολιτικῆς ἐπεμβάσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ λόγος τοῦ κ. Βριὰν ἐνεποίησε ζωηρὰν ἐντύπωσιν, καὶ διὰ ψήφων 376 κατὰ 98 ἀπεφασίσθη ἵνα τοιχοκολληθῇ καθ' ἅπασαν τὴν Γαλλίαν.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου τοῦ κ. Βριὰν ὁ κ. Κλεμανσὸ ἐπήγγειλε τὰς παρατηρήσεις του εἰπὼν, ὅτι ἡ ἐργεία πρὸς προσέγγισιν μετὰ τῆς Ρώμης θὰ ἦτο βῆμα ἀντιδραστικόν.

Ἡ Βουλὴ ἐν τέλει διὰ ψήφων 416 κατὰ 163 παρεδέξατο πρότασιν διαδηλοῦσαν τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῆς πρὸς τὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀεροναυτικὰ πειράματα.

Ὁ κ. Σαντὸς—Δουμὼν διεξεδίκησε τὸ βραθεῖον τοῦ Archdeacon—Deutsche. Κατὰ τὰς 4 10' μ. μ. τὸ ἀεροπλάνον ἀνυψώθη παρακολουθουμένου ὑπὸ αὐτοκινήτου φέροντος τὰ μέλη τῆς ἀγωνοδικοῦ Ἐπιτροπῆς. Τὸ ἀεροπλάνον ταχεως διήνυσε 500 μέτρα ἐκτελοῦν διαδοχικὰ σωρτήματα καὶ ταχέως ὑπερδραμὸν τὸ αὐτοκίνητον. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἠδυνήθησαν νὰ παρατηρήσωσι τέσσαρας διακεκριμένας πτήσεις τῆς μηχανῆς, ἐν ἑκάστῃ τούτων, ὑψουμένης ἓν μέτρον ὑπὲρ τὸ ἔδαφος. Ἀφοῦ ἔφθασεν εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου ὁ κ. Σαντὸς Δουμὼν ἔστρεψεν αὐτὸ, ἀλλὰ, κακῶς ὑπολογίσας τὴν ἀποστασιν καὶ φοβηθεὶς μὴ προσκρούσῃ εἰς τὰ δένδρα ἐσταμάτησε τὴν μηχανὴν καὶ τὸ ἀεροπλάνον κατῆλθεν ἠρέμα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἀπεφάσισε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ σημεῖον τῆς ὑψώσεως του βαίνων ἐναντίον τοῦ ἀνέμου. Ἡ μηχανὴ ἐτέθη πάλιν εἰς κίνησιν καὶ προυχώρησε φαιδρῶς 30 σχεδὸν μέτρα. Τότε ἀμφότεραι αἱ πτέρυγες αἴφνης κατέλιπον τὸ ἔδαφος καὶ τὸ ἀεροπλάνον ὑψώθη βαθμηδὸν πέντε μέτρα ὑπὲρ τὸ ἔδαφος. Τὸ ἀεροπλάνον προυχώρει ἔτι μετὰ πολλῆς ταχύτητος, μέχρι τοῦ μέσου τοῦ δρόμου, ὅτε ὁ κ. Σαντὸς Δουμὼν φοβηθεὶς ὑπὸ ὁμίλου θεατῶν ἀκριβῶς πρὸ αὐτοῦ ἱσταμένου ἐξετέλεσεν ἀπότομον στροφὴν, ἥτις ἔκαμε τὸ μηχάνημα νὰ κλίνῃ πρὸς τὰ πρόσω καὶ νὰ πλήξῃ τὸ ἔδαφος διὰ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος, ἥτις ἐβλάβη σπουδαίως. Τὸ πλῆθος ὥρμησε πρὸς τὸν κ. Σαντὸς—Δουμὼν, ὅστις εἶχε κτυπήσει, ἀνέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀεροπλάνου καὶ τὸν ἔφερεν ἐν θριάμβῳ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ μετροῦσα διὰ δεκαμέτρου τὰς διανυθείσας ἀποστάσεις εὗρεν, ὅτι τὸ ἀεροπλάνον, ἀφοῦ ἔφθασεν εἰς ὕψος 4—5 μέτρα διήνυσεν ἐν ὁριζοντίᾳ πτήσει 220 μέτρα χωρὶς νὰ ἐγγίζῃ τὸ ἔδαφος, ἐντὸς 21''—1/5 τῆς ταχύτητος οὔσης 10 μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον.

* * *

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ὁ Καγκελάριος περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς

Ἐντῇ Βουλῇ ἐν Βερολίνῳ ὁ κ. Βάσσερμαν (ἐθνικὸς Φιλελεύθερος), ὑπέβαλεν ἐπερώτησιν περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους, ἣν ἐπέκρινε δριμέως, βεβαιῶν ὅτι προυξένησεν αὕτη ζωηρὸν αἴσθημα δυσαρεσκείας καὶ ἀθυμίας καθ' ἅπασαν τὴν χώραν, ὡμίλησε περὶ τῶν σχέσεων τῆς Γερμανίας πρὸς τὴν Ἰταλίαν, Αὐστρίαν, Ρωσσίαν, Γαλλίαν καὶ Μ. Βρεττανίαν.

Ὁ πρίγκηψ Βυλωφ εἰς ἀπάντησιν ἠσχολήθη διαδοχικῶς ἐπὶ τῶν ἐγερθέντων ζητημάτων ὑπὸ τοῦ κ. Βάσσερμαν. Εἶπεν ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἐγγυτέρας προσεγγίσεως ἢ συμμαχίας μετὰ τῆς Γαλλίας ἦτο διὰ τὸ ὑπάρχον αἴσθημα ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἀδύνατον. Οἱ λόγοι ὑπάρχουσιν εἰς τὰ συμβεβηκότα τοῦ παρελθοντος. Ἡ Ἰταλία, ὡς ἡνωμένη Μ. Δύναμις, ἠδύνατο νὰ χωρήσῃ ἐγγυτέρον πρὸς τὴν Γαλλίαν, χωρὶς νὰ φοβῆται ὅτι θ' ἀπέβαινεν ἐξαρτημα τῆς ἰσχυρᾶς γειτονός της. Ὁ Αὐτοκρατορικὸς Καγκελλάριος ἀπεριφράστως ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Γερμανία δὲν διανοεῖται νὰ ἐξωθήσῃ αὐτὴν μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ρωσσίας ἢ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Μ. Βρεττανίας. Ἡ Γαλλορρωσσικὴ συμμαχία δὲν εἶνε ἐπικίνδυνος κατὰ τῆς εἰρήνης καὶ ἤλπιζεν ὅτι ἠδύνατο νὰ εἴπῃ τὸ αὐτὸ περὶ τῆς ἀγγλογαλλικῆς **ἐγκαρδίου συνεννοήσεως.**

Αἱ ἀγαθαὶ σχέσεις μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ἀγγλίας δὲν εἶνε μᾶλλον ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὴν **ἐγκάρδιον συνεννόησιν** ἢ ὅσον αἱ ἀγαθαὶ σχέσεις Γερμανίας καὶ Ρωσσίας ὑπῆρξαν ἀσυμβίαστοι πρὸς τὴν Διπλῆν Συμμαχίαν. Ἐξ ἄλλου «ἡ ἐγκάρδιος συνεννόησις» χωρὶς ἀγαθῶν σχέσεων ἐκ μέρους τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων ἔναντι τῆς Γερμανίας θ' ἀπετέλουν κίνδυνον κατὰ τῆς εἰρήνης τῆς Εὐρώπης. Πολιτικὴ ἥτις θὰ ἐπεδίωκε τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Γερμανίας, σχηματίζουσα κύκλον Δυνάμεων περὶ ἡμῶν, ἀπομονοῦσα καὶ παραλύουσα ἡμᾶς, θὰ ἦτο κινδυνώδης πολιτικὴ κατὰ τῆς εἰρήνης τῆς Εὐρώπης. Εἶναι ἀδύνατον νὰ σχηματίσωσι τοιοῦτον κύκλον χωρὶς νὰ ἀσκήσωσι πίεσίν τινα. Ἡ πίεσις προκαλεῖ ἀντιδρασιν, καὶ τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα δύναται νὰ εἶνε ἔκρηξις. Δὲν ὑπάρχουσι πράγματι βαθεῖαι πολιτικαὶ διαφοραὶ διαιροῦσαι τὴν Γερμανίαν καὶ Ἀγγλίαν. Ὑπῆρξαν αἰσθήματα σκιάσεως μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν χαρακτῆρος μὴ πρακτικοῦ καὶ ἀφοῦς, δι' ὃ, ὡς συμβαίνει, ἀμφότερα τὰ μέρη, ἐξίσου εἶνε ἀξιοκατάκριτα, ἀλλ' οὐδέποτε ὑπῆρξαν πράξεις ἐχθρότητος. Τὰ ὀνόματα τοῦ Γκαῖτε καὶ Κατλίου, τοῦ Σαιξπήρου καὶ Δαρβίνου συμβολίζουσι τὴν πνευματικὴν ἑνότητα τῶν δύο ἐθνῶν. Ἐμπορικῶς ἐξαρτῶνται ἀπ' ἀλλήλων καὶ συνεπῶς πρέπει νὰ δίδωσι καὶ λαμβάνωσιν. Ὁ ἐμπορικὸς ἀνταγωνισμὸς δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ποιοκαλῇ πολιτικὴν ἀντίθεσιν, οὔτε νὰ γίνῃ τοῦ λόγος περὶ πολέμου, ὡς ἐδείχθη κατὰ τὰς ἐμπορικὰς ἀντιζηλίας μεταξὺ Γερμανίας καὶ Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας καὶ τὰς ἀντιζηλίας μεταξὺ Ἀγγλίας, Ἰαπωνίας καὶ Ἀμερικῆς.

Ὁ Καγκελάριος ἔφερε τὸν λόγον ἔπειτα ἐπὶ τὰς κρατούσας ὑποψίας ὡς πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ Γερμανικοῦ ναυτικοῦ καὶ ἀνέφερε τὴν ἔκφρασιν τοῦ Βρεττανοῦ ὑπουργοῦ κατὰ τὸ παρατεθὲν συμπόσιον ἐν Λονδίνῳ πρὸς τιμὴν τῶν Βρεττανῶν δημάρχων ὅτι ἡ Ἀγγλία κέκτηται σήμερον Στόλον μᾶλλον ἑτοιμοπόλεμον καὶ ἰσχυρότερον ἢ ὅσον ποτὲ ὑπῆρξεν ἐν τῷ παρελθόντι. Ὁμοίως ὁ Πρῶτος Λόρδος τοῦ Ναυαρχείου ἐδήλωσε πρό τινων ἑβδομάδων ὅτι ὁ Βρεττανικὸς Στόλος εἶνε ἰσχυρότερος ἢ ὅσον θὰ ἦτο ἀνάγκη ὅπως ἀντεμετωπίσῃ οἱανδήποτε συμμαχίαν. Ἡ Γερμανία ἔχει δικαίωμα ὡς ἡ Γαλλία, ἡ Ἀμερική, ἡ Ρωσσία, ἡ Ἰαπωνία, ἡ Ἰταλία καὶ αὐτὴ ἡ Ἀγγλία ὅπως ναυπηγῇ στόλον. Τὰ τελευταῖα 35 ἔτη ἔδειξαν ὅτι ἡ Γερμανία ἐπεδίωξεν εἰρηνικὴν πολιτικὴν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι δὲν θὰ προέλθῃ ἐπίθεσις ἐξ αὐτῆς.

«Ἀναγνωρίζομεν ὡσαυτως χωρὶς ὀπισθοβουλίας τὴν θέσιν ἣν ἡ Ἀγγλία κατέλαβε πρὸ πολλοῦ καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον. Ἡ στάσις ἡμῶν ὡς πρὸς τὸ αἰγυπτιακὸν ζήτημα ἀποδεικνυει ὅτι δὲν εἶνε ταῦτα **ἁπλοῦς τρόπος τοῦ λέγειν.** Ὁ πρίγκηψ Βισμαρκ συνηθίζε νὰ λέγῃ:—«Ἐν Σερβίᾳ εἴμεθα Αὐστριακοί, ἐν Βουλγαρίᾳ Ρῶσσοι, ἐν Αἰγύπτῳ Ἄγγλοι». Καὶ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Βισμαρκ πάντοτε ἀνεγνωρίσαμεν τ' ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ἅτινα συνεπηγάγετο εἰς τὴν Αἴγυπτον ἡ βρεττανικὴ διακυβέρνησις· καὶ ἐν Αἰγύπτῳ δὲν παρενεβάλομεν προσκόμματα εἰς τὴν ἀγγλικὴν πορείαν, καὶ ὅτε ἀκόμη ἐπίσημον εἴχομεν πρὸς τοῦτο δικαίωμα. Ἀναφέρομαι εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κεδιβικοῦ Διατάγματος τοῦ 1904, εἰς ὃ ἀμέσως συνηνέσαμεν. Οὐχ' ἧττον ἡ Γερμανία κατηγορήθη ἐπὶ δόλοφραφίαις εἰς τὴν ἔριν τῆς Ἄκαβα, ἐνῷ ἔν τε Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Λονδίνῳ ἐγένετο τελείως γνωστὸν εἰς τὰς ἐπισήμους τάξεις ὅτι τὰ γερμανικὰ συμφέροντα κατέστησαν τὴν εἰρηνικὴν διαρρυθμισιν τῆς ἔριδος ταύτης ἐπιθυμητὴν ἀπὸ τῆς ἀποψεως αὐτῆς. Ἀγαθαὶ σχέσεις μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας εἶνε ζήτημα χρόνου καὶ ὑπομονῆς μετὰ τοσοῦτον μακρὰν περίοδον παρανοήσεως. Τὸ βαρόμετρον δεικνύει μεταβολὴν, καὶ ἂν ἑκατέρωθεν ἀποφύγωσι νέαν διατάραξιν, δύναται νὰ ἐπακολουθήσῃ καλοκαιρία.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΝ ΚΥΡΗΝΕΙΑ

Ποιῶ γνωστὸν πρὸς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μου καὶ τὸ ἄλλο ἀξιότ. Κοινὸν τῆς Ἐπαρχ. Κυρηνείας ὅτι τῇ ἐπιμόνῳ αἰτήσει τῶν φίλων καὶ χάριν τῆς πελατείας μου ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ταύτῃ συνέστησα Γραφεῖον Δικηγορικὸν ἐν τῇ πόλει Κυρηνείᾳ καὶ ἔθηκα τοῦτο ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τοῦ ἀρχαίου καὶ γνωστοῦ ἐκεῖθι Δικηγόρου κ.

Γεωργ. Λοΐζίδου

ὑπάλληλον δ' ἐν αὐτῷ διώρισα τὸν κ. **Κ. Χ. Κωνσταντινίδην** πρὸς ὃν παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται διὰ πᾶσαν μετὰ τοῦ Γραφείου τούτου ὑπόθεσιν οἱ ἀξιότιμοι πελάται μου.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 3)16 Νοεμβρίου 1906

Θ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ
Δικηγόρος.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ «Η ΛΕΥΚΩΣΙΑ»

Τὸ Ταμιευτήριον «Ἡ Λευκωσία» ποιεῖ γνωστὸν ὅτι παρέχει δάνεια ἐπὶ ἐγγυήσει καὶ ἀπέναντι χρεωγράφων πωλεῖ τὰς ἀσφαλεστέρας λαχειοφόρους ὁμολογίας τοῖς μετρητοῖς ἢ διὰ μηνιαίων δόσεων, ἐκδίδει ἐπιταγὰς διά τε τὸ ἐσωτερικὸν καὶ διὰ τὰς κυριωτέρας πόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ δέχεται καταθέσεις πληρωνόν τόκον:

3 ο)ο εἰς ἀ ζήτησιν μετὰ ἕνα μῆνα καὶ πέραν

3 1)2 ο)ο ἐπὶ ἓξ μῆνας.

4 ο)ο ἐπὶ ἓν ἔτος.

«ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ»

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ὅροι συνδρομῆς.

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική.

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ	Σελ.	10
Ἑξάμηνος »	»	5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»	12
Ἑξάμηνος »	»	7

Οἱ λαμβάνοντες τὸν **«Κυπριακὸν Φύλακα»**, μετὰ τοῦ Περιοδικοῦ **«Ζήνων»** θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν ὑποχρεωτικήν.

Ἐτησίαν ἐν Κύπρῳ	Σελ.	14
Ἑξάμηνον »	»	8
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»	16
Ἑξάμηνον »	»	9

Αἱ τιμαὶ καταχωρίσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὁρίζονται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος	τὸ κοιλὸν	γρ.	30—38
Κριθὴ	»	»	16—18
Βρόμη	»	»	21 1/2
Ὄροβος	»	»	30—32
Ἄνισον	ἡ ὀκὰ	»	4
Λινόσπορος	»	»	2 3/4
Κουκκία ξ.	»	»	02/40
Σταφ. μαῦρ.	»	»	2 1/4
» βρασταὶ	»	»	2 1/4
Γεώμηλα	»	παρ.	35—45
Ἔλαια ἐντόπ.	ἡ λίτρα	γρ.	30
» ξενα	»	»	21—23
Κρόμμυα	»	»	20
Βάμβαξ	»	»	18—20
Μαλλία	»	»	26
Οἶνοι	τὸ γομάρι	»	160—22
Κουμανδαρία	»	»	250—30
Ρακὴ σούμα 20 β. ὀκ.		»	2 1/2

ΑΠΟΙΚΙΛΑ

Ὄρυζα δι' Ἀγγλίας	ὁ σάκκος	γρ.	212
Ζάκχαρον	»	»	290
Ἄλευρα	»	»	173-175
Σάπων ἐλλην.	ἡ ὀκᾶ	»	5 1/2
Πετρέλαιον ρωτσ.	τὸ κιβώτιον		64

(Ὅλα μὲ λίραν Ἀγγλίας γρ. 182).

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΥΤΗΡΙΟΝ
"Η ΚΥΠΡΟΣ,,
Ι. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩι

Καταπληκτικαὶ διὰ τὴν νῆσον ἡμῶν εἶνε αἱ ταχεῖαι πρόοδοι τοῦ ἐν Λεμησσῷ Μηχανουργείου καὶ Χυτηρίου τούτου, ἐν ᾧ κατασκευάζονται μηφανήματα καὶ ἐργαλεῖα ἐκτάκτου στερεότητος καὶ ἐπιμελεστάτης ἐπεξεργασίας ἀντὶ τιμῶν ἀνεπιδέκτων συναγωνισμοῦ.

Κατασκευάζονται ἐν αὐτῷ **μηχανικὰ σιδηρᾶ ἀλακάτια, ἐλαιοπιεστήρια, σταφυλοπιεστήρια, κώδωνες, θερμάστραι, κηροστάται (μανουάλια), ὅλμοι (μάκολα), κιγκλιδώματα κ.λ.π. κ.λ.π.**

Τὸ αὐτὸ ἐργοστάσιον ἀναλαμβάνει τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν διαφόρων ἐργαλείων καὶ μηχανῶν καὶ ἐκτελεῖ πᾶσαν μηχανικὴν ἐργασίαν.

Πᾶσα αἴτησις ἢ παραγγελία δέον ν' ἀπευθύνηται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Μηχανουργείου κ. Στυλ. Ἰωαννίδην εἰς Λεμησσόν.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: **«Χυτήριον»** Λεμησσόν.

Τύποις «Λευκωσίας» Ἐφραὶμ Κ. Πετρίδου καὶ Σίας